

MAART 2002 Jaargang 6 nr. 3

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Huisdieren steeds vaker
aan hun lot overgelaten

Vlaamse klant nog
altijd geen koning

De sterke mannen van Meise

Van olie op de golven naar lont in het communautair kruitvat

Het Lambermontakkoord over de staatshervorming veroorzaakt méér dan flauwe rimpelingen op het water van de communautaire vijver. Het Arbitragehof heeft immers zo'n tien klachten gekregen van partijen en privépersonen die om een af andere reden aandringen op de vernietiging van dat akkoord. Het is nogal logisch dat de Nederlandstaligen hun klachten met andere inkt schrijven dan de Franstaligen.

De communautaire gevoeligheid wordt wellicht het best geïllustreerd door de gelijklopende klachten die het FDF aan Franstalige en de NV-A (Nieuw Vlaamse Alliantie) van Geert Bourgeois aan Nederlandstalige kant indienden. Beide partijen kanten zich onder meer tegen de regionalisering van de gemeente- en provinciewet waardoor de gewesten voortaan de bevoegdheid krijgen over gemeentelijke en provinciale aangelegenheden. Stond het niet in de sterren geschreven dat Lambermont voor problemen zou zorgen? In januari jl. berichtte Randkrant al over een colloquium waar eminente juristen zo hun twijfels hadden over de haalbaarheid en zelfs de grondwettelijkheid van het Lambermontakkoord waarmee de regering Verhofstadt olie op de communautaire golven wilde gieten. De hoop dat dit zou lukken, is inmiddels vervlogen en meer nog: de strubbelingen rond de positie van de zes faciliteitengemeenten zijn symptomatisch voor een algemene verslechtering van het communautaire klimaat.

Front aan diggelen

Afgezien van de klachten die het FDF en de NV-A indienden bij het Arbitragehof, is in vijf van de zes faciliteitengemeenten verzet aangetekend tegen de overheveling van het toezicht op deze gemeenten naar het Vlaams Gewest.

Er doen zich daarbij vreemde dingen voor. Opmerkelijk is vooral dat de Wemmelse burgemeester Marcel Van Langenhove zich distantieert van zijn vijf collega's en niet meestapt naar het Arbitragehof. Van Langenhove motiveert zijn beslissing door te stellen dat hij een 'pacificatiepolitiek' wil voeren in Wemmel en sommige zaken niet onnodig op de spits wil drijven. Het siert de man dat hij ook in deze netelige zaak de rol van verzoener tussen de twee taalgemeenschappen wil spelen, zoals hij bij zijn aantreden beloofde. Het eens

Marcel Van Langenhove

zo hechte front van 'de zes' ligt daarmee aan diggelen. In de vijf andere faciliteitengemeenten lijkt er dan weer enige onenigheid te bestaan over de juiste marsrichting. Om kans te maken bij het Arbitragehof moet de klager normaliter een persoonlijk belang kunnen aantonen. Maar in Wezembeek-Oppem, Linkebeek en Kraainem werd verzet aangetekend door de overwegend Franstalige gemeenteraden. Een brug te ver? Het ziet ernaar uit. Oud-burgemeester van Kraainem en gerespecteerd grondwetspecialist Leon Maricq uitte in de coulissen zijn twijfels over de ontvanke-lijkheid van een klacht in deze materie als ze uitgaat van de gemeente. De vijf Vlaamse gemeenteraadsleden van Kraainem hebben in een brief aan gouverneur De Witte van Vlaams-Brabant de vernietiging gevraagd van het gemeenteraadsbesluit. Een gelijkaardige brief vertrok richting Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden Paul Van Grembergen.

Strategie

Volgens Agalev-kamerlid Lode Vanoost, die als inwoner van Sint-Genesius-Rode de ontwikkelingen van nabij volgt, past het beroep van de burgemeesters bij het Arbitragehof in een 'langetermijnstrategie' van de Franstaligen die een breekijzer zoeken om de faciliteitenregeling open te wrikken. 'Ze zijn erop uit een conflict te creëren om straks op andere terreinen compensaties te kunnen eisen,' zo merkt Vanoost op. Hoe het Arbitragehof zal reageren op de verschillende klachten is onmogelijk in te schatten, maar het is wel een feit dat de communautaire donderwolken steeds dreigender worden. Binnenkort wordt immers ook het verslag verwacht van de Zwitserse Lilli Nabolz-Haidegger voor de Raad van Europa over de positie van taalminderheden in België. Als in deze extreem gevoelige zaak een van beide partijen het gelijk aan zijn kant krijgt, barst de bui los.

Johan Cuppens

The Lambermont accord: from oil on troubled waters to a spark in the Community powder-keg

The Lambermont accord on governmental reform is causing more than just a few gentle ripples on the surface of the Community pond. The Court of Arbitration has, after all, already received about ten complaints both from political parties and from private individuals who - for one reason or another - are urging the scrapping of the accord. Quite logically, Flemish-speakers are wording their complaints slightly differently from the Walloons.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

■ Toen ik nog als cafébaas werkte, heb ik wél elk jaar een paar vrienden en kennissen verloren. Toen heb ik zelf gezien dat verkeersveiligheid geen maatschappelijk probleem zoals zovele andere is. Het is een epidemie die jaarlijks tienduizenden gezinnen ontwricht en eventueel levens onherstelbaar verwoest. Een land dat zichzelf beschaafd noemt, kan dit niet blijven tolereren. (Vlaams minister van Mobiliteit Steve Stevaert (SPA) in Humo)

■ Onze laat-maar-waaienmentaliteit heeft ervoor gezorgd dat we 1.500

doden als normaal zijn gaan accepteren. Verkeersveiligheid is altijd de zaak van de anderen. (id.)

■ Ik heb al een volledig verkeersveiligheidsplan op de regeringstafel gelegd in juli 2000. Alle te nemen maatregelen stonden daarin. Maar de andere ministers wilden daar alleen maar 'akte van nemen' en bestempelden het als 'het zoveelste plan Durant'. Ik stond toen helemaal alleen binnen de regering met mijn aandacht voor verkeersveiligheid. (Federaal minister van Mobiliteit Isabelle Durant (Ecolo) in De Standaard)

■ Het is de gezamenlijke verdienste van de SPA en Agalev dat verkeersveiligheid op de agenda staat. (Vlaams minister van Welzijn Mieke Vogels (Agalev) in De Standaard)

■ Lang niet alle partijen zitten op dezelfde golflengte als verkeersveiligheid concreet wordt. Bij ons is er geen probleem. De drie V's (Vandenbroucke, Vande Lanotte en Van den Bossche) zijn het eens. (Federaal vice-premier Johan Vande Lanotte (SPA) in De Standaard)

■ Het is wel nodig dat iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt in plaats van ping-pong te spelen. (Federaal minister van Mobiliteit Isabelle Durant (Ecolo) in De Financieel Economische Tijd)

VAN HOREN ZEGGEN

■ Voor mij mag verkeer best een Vlaamse bevoegdheid worden, maar ik wil vooral een beleid dat werkt. Het is niet normaal dat Vlaanderen bij de federale regering moet bedelen om 350 kruispunten te mogen uitrusten met camera's. (Vlaams minister van Mobiliteit Steve Stevaert (SPA) in Humo)

■ En wat doen onze politici aan het verkeer? Overloos lullen over wie het keuringsattest voor een onbemande verkeerscamera moet afleveren, wie de filmrolletjes moet vervangen... Ten aanzien van vreemdelingen en antiglobalisten hanteert men een multolerantie. Ten aanzien van een marktel die denkt dat het verkeer één groot Playstationspel is en de afstand Brussel-Brugge in 24 minuten aflegt, hanteert men een gedoogbeleid. (Lezersbrief in Humo)

■ Uit heel wat onderzoeken blijkt dat liege boetes, gekoppeld aan een hoge pakkans, effectief zijn. (Vivi Lombaerts, woordvoester van federaal vice-premier Johan Vande Lanotte (SPA) in Het Laatste Nieuws)

■ De bevolking wil geen nieuwe snelheidsbeperkende maatregelen. Zij wil wel dat men de bestaande maximumsnelheden respecteert en dat de politie hierop veel meer controle uitoefent. (Vlaams parlementslid André Denys (VLD) in De Morgen)

■ Snelheidscontroles zijn er inderdaad te weinig, maar die worden totaal overbodig als wij ons iets meer aan de regels houden. (Lezersbrief in Het Nieuwsblad)

■ Mensen veranderen wanneer ze in een auto kruipen. (Lezersbrief in Het Nieuwsblad)

■ Ik kreeg ooit te horen van een snelheidsovertreder dat hij de ziekte van Krolin had (een darmontsteking, mdr) en dat hij daarom zo snel mogelijk tónis wou geraken. (Politierechter Linda Sevens in De Morgen)

■ Zo'n 80 procent van de ongevallen is toe te schrijven aan het rijgedrag, 10 procent aan de wegen en 10 procent aan de wagen. Dus komt het erop aan de pakkansen voor overtredingen te verhogen en de automobilisten met repressie te dwingen trager te rijden. Soms moet je mensen tegen hun zin gelukkig maken. (Vlaams minister van Mobiliteit Steve Stevaert (SPA) in Het Nieuwsblad)

Behulpzaam zijn in het Nederlands is ook klantvriendelijk 5

Tram 52 brengt Brusselse armoede naar Drogenbos 8

Hoewel Drogenbos nogal wat langdurig werklozen en bestaansminimumtrekkers telt, is het volgens OCMW-voorzitter Alexis Calmeyn toch geen arme gemeente. Het probleem is dat veel Brusselse armen zich hier tijdelijk komen vestigen.

FiguranDten 10

Is God een alleskunner?, zo luidt de titel van het meest recente boek van de Vilvoordse Iny Driessen, waarin vijftien jongeren met kardinaal Danneels over geloof praten.

Machelse dienst opvangezinnen vreest leegloop 12

Taalgebruik in de rand en in Brussel 25

Verzet tegen megacomplex op Sterrebeekse hippodroom 29

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Progebraille-Helen Keller, tel. 02/466 94 40 of met de redactie.

EN OOK NOG

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

ZONDER OMWEGEN 26 • VAN HUIZEN EN TUJNEN 24

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en wordt uitgegeven door vzw 'de Rand'.

Hoofdredactie: Henry Coenjaarts

Eindredactie en coördinatie: Petra Goovaerts

Vormgeving: Mega.I.Una, Brussel

Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele

REDACTIEADRES:

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, randkrant@pi.be

Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

De Vlaamse klant is nog altijd geen koning

Als je met een gevulde kar aan de kassa van een grootwarenhuis komt en het winkelpersoneel spreekt uitsluitend Frans, wat doe je dan? Menige Vlaming in onze regio wordt daar regelmatig mee geconfronteerd. Het Comité Vlaamse Burgerrechten in Grootwarenhuizen (VBG) is consequent: dan blijft de volle winkelkar staan. Hun protestactie heet niet voor niets 'Gevulde Kar'. Ze willen daarmee een hoffelijke behandeling van Vlaamse klanten in (groot)warenhuizen afdwingen.

Het Comité Vlaamse Burgerrechten in Grootwarenhuizen voert op onregelmatige tijdstippen en plaatsen actie. De vereniging, die een twintigtal actieve leden telt, kiest in Brussel of de rand een winkel of warenhuis uit om inkopen te doen. Als blijkt dat het

personeel geen Nederlands spreekt en het vertikt de klant in zijn of haar taal tegemoet te komen, dan blijft de volle kar onbetaald achter.

'Op die manier willen we protesteren tegen de weinig hoffelijke en vaak zelfs onbeschofte houding van Nederlandsonkundig personeel in winkels', motiveert VBG-woordvoerder Hans Verreyt. 'In nogal wat warenhuizen in Brussel en zelfs in de rand weigeren

'Zelfs de minst begaafde medewerker in een warenhuis moet in staat zijn om een mondjevol Nederlands te leren'

personeelsleden Nederlands te spreken, ook als zij in die taal worden aangesproken. Velen leggen zelfs niet de elementaire hoffelijkheid aan de dag om te klant ter wille te zijn en tenminste een inspanning te leveren. Volgens ons getuigt dat van kwade wil. Zelfs de minst begaafde medewerker in een warenhuis in het Brusselse moet in staat zijn een mondjevol Nederlands te leren, al was het maar goedendag of dank u.'

Minstens elementaire kennis

Het VBG, dat in 1998 ontstond en na een paar jaar slapend bestaan in september 2001 opnieuw in actie kwam, stuurt sinds begin dit jaar brieven naar de hoofdzetel en de regionale zetels van warenhuizen om zijn acties toe te lichten. Het doet daarin voorstellen tot en formuleert eisen voor beterschap. 'We vragen minstens een elementaire

kennis van het Nederlands bij de begroeting aan de kassa, antwoord in onze taal op vragen en tweetalige kastickets', licht Verreyt toe.

Volgens het VBG scoren vooral Carrefour en Delhaize slecht inzake taalhoffelijkheid en tweetaligheid, al is 'sinds GB Carrefour werd de situatie verbeterd.' Bij Colruyt verloopt alles 'vrij correct'. Bij de zelfstandige winkeliers is het beeld divers. In (faciliteiten)-gemeenten als Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem hebben Nederlandstaligen het bijvoorbeeld niet onder de markt als ze op hun strepen staan.

Eentalige werkaanbiedingen

Wat vindt Verreyt van het argument van winkeleigenaars en -uitbaters dat zij onvoldoende tweetaligen vinden op de arbeidsmarkt? 'Ik heb daar wel enig begrip voor, maar in de eerste plaats moet de wil aanwezig zijn om tweetalig personeel te vinden. Recent zagen we in een grootwarenhuis in Grimbergen een werkaanbieding ophangen die alleen in het Frans was opgesteld. Dat is uiteraard een flagrante overtreding. Zich verschuilen achter de bewering dat er te weinig valabele kandidaten zijn op de arbeidsmarkt, is al te gemakkelijk. Bij het management moet ook de intentie bestaan om tweetalige medewerkers te vinden en dat gebeurt veel te weinig' Het VBG kondigt grootschaliger acties aan als er niets verbetert op korte termijn.

Chris van Geyte

Inlichtingen: Comité Vlaamse Burgerrechten in Grootwarenhuizen (VBG), Hans Verreyt, 0496-53 31 38. E-mail: vbg@vlananet.org

Hans Verreyt

Le client flamand n'est toujours pas roi

Lorsque vous vous présentez, avec un caddie rempli, à la caisse d'un grand magasin et que le personnel du magasin parle exclusivement le français, que faites-vous? Voilà une situation à laquelle beaucoup de Flamands de notre région sont régulièrement confrontés. Le 'Comité Vlaamse Burgerrechten in Grootwarenhuizen' (VBG) se montre conséquent: dans ce cas, le caddie rempli reste à la caisse. Par leur action 'Gevulde Kar', ses membres entendent contraindre leurs interlocuteurs à traiter avec courtoisie les clients flamands des (grands) magasins. 'Nous demandons à tout le moins une connaissance élémentaire du néerlandais dans l'accueil à la caisse, nous souhaitons que l'on réponde dans notre langue à nos questions et que l'on nous remette des tickets de caisse bilingues', conclut Hans Verreyt, porte-parole du comité.

Boodschap voor 4.500 winkeliers in de rand

Behulpzaam zijn in het Nederlands is ook klantvriendelijk

Winkelen in de rand is niet zelden een bizarre onderneming; Vlamingen beklagen zich erover dat ze niet in het Nederlands worden aangesproken, en nogal wat buitenlanders die graag een mondje Nederlands zouden willen leren, krijgen daar de kans niet toe omdat de Vlaamse middenstanders hen met alle geweld in hun eigen taal willen bedienen.

Omdat ze vooral klantvriendelijk willen zijn, proberen veel winkeliers in de rand hun buitenlandse klanten ter wille te zijn door hen te bedienen in hun moedertaal, tenminste als ze hun sandwiches niet in het Swahili komen vragen. 'Fout', zegt gedeputeerde Toine De Coninck van de provincie Vlaams-Brabant en verantwoordelijk voor het beleid Vlaams karakter. 'We moeten die anderstaligen juist de mogelijkheid bieden om hun Nederlands te oefenen bij de plaatselijke winkelier. Maar zodra een Vlaamse middenstander bij zijn klant een vreemd accent bespeurt, schakelt hij over naar het Frans, het Engels of zelfs het Duits, met als gevolg dat die buitenlander niet eens de kans krijgt om zijn Nederlands wat bij te spijkeren.' En dat ze dat ook echt willen, is vaker

het geval dan doorgaans wordt aangenomen, getuige de grote belangstelling bij buitenlanders voor de cursussen Nederlands die in de rand worden georganiseerd. Volgens Eddy Frans, algemeen directeur van de vzw 'de Rand', moet er daarom gesleuteld worden aan een mentaliteitswijziging bij de Vlaamse handelaars. Zo'n mentaliteitswijziging strookt volgens hem trouwens perfect met de commerciële belangen van de handelaar. 'Een handelaar wil dat zijn klant tevreden is en terugkomt. Vanuit die instelling schakelt hij al te gemakkelijk over op de moedertaal van de klant. Wij willen duidelijk maken dat de klant dat juist vaak niet wil.'

Oude gewoonten afzweren

Om buitenlanders de kans te geven hun kennis van het Nederlands ook in de dagelijkse praktijk bij te schaven, wordt door de provincie in samenwerking met de vzw 'de Rand' gedurende heel het jaar een campagne gevoerd om het hen gemakkelijker te maken om wat Nederlands bij te leren in de winkel om de hoek. Zo'n 4.500 handelaars in 12 gemeenten van de rand (Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Hoeilaart, Machelen,

Meise, Overijse, Sint-Pieters-Leeuw, Tervuren, Vilvoorde, Zaventem) werden door hun gemeentebesturen en/of vertegenwoordigers van culturele raden of plaatselijke verenigingen benaderd en uitgenodigd om deel te nemen aan de actie die loopt onder het motto: 'Ik oefen... Jij oefent... Hij oefent... Wij oefenen hier Nederlands'. Uniforme affiches, raamklevers en betaalmatjes bij de kassa attenderen de buitenlandse klant erop dat hij in deze winkel wordt aangemoedigd om Nederlands te spreken, ook als hij/zij even niet uit zijn woorden komt. De provincie en de vzw 'de Rand' hopen alvast op de bereidheid en de goede wil van de handelaars om hun oude gewoonten af te zweren en zo bij te dragen tot een vriendelijker samenlevingsklimaat in de rand. 'Want', verduidelijkt Eddy Frans, 'deze en andere sensibiliseringsacties staan in het teken van een positieve, uitnodigende dialoog naar alle anderstaligen in de rand, inclusief de Franstalige Belgen. Wij willen niet polariseren maar depolariseren. Wij willen met deze en andere acties de leefbaarheid en de leefkwaliteit in de Vlaamse rand bevorderen, door op een positieve manier respect te vragen voor de taal van de gemeenschap en het gewest waartoe deze regio behoort.'

HC

Voor meer informatie kunt u steeds terecht bij Kristy De Groodt van het Taalloket van vzw 'de Rand'. Tel. 02-456 97 85

FOTO: PETER DE SPINGLADE

VAN ASSE TOT ZAVENTEM

ZAVENTEM

Stadswacht in het straatbeeld

FOTO: PATRICK DE SLECHTAERE

De gemeente Zaventem wil nog dit voorjaar van start gaan met een stadswachten-project. Bedoeling is om acht stadswachten aan het werk te zetten in de gemeente. 'Het stadswachtenproject kadert in het veiligheids- en preventiecontract dat het gemeentebestuur afsloot met het ministerie van

Binnenlandse Zaken', legt preventieambtenaar Wendy Biesmans uit. De stadswachten zullen in de verschillende wijken van Zaventem hun oor te luisteren leggen en een oogje in het zeil houden. Op die manier hoopt het gemeentebestuur de veiligheid in Zaventem te verhogen en het onveilig-

heidsgevoel te verlagen. De stadswachten zullen verder ook ingeschakeld worden bij het voorkomen van auto-diefstal en het graveren van fietsen. De kandidaten zullen worden geselecteerd via een schriftelijke en een mondelinge proef. 'Personen die al twee jaar of langer uitkeringsgerechtigd werkloos zijn en die 40 jaar of

ouder zijn, krijgen voorrang', zegt Wendy Biesmans. Vanaf maart moeten de acht Zaventemse stadswachten actief zijn. **TD**

STROMBEEK

Surfende senioren

Niet alleen jongeren, maar ook een groeiend aantal senioren wil surfen op het net. Het dienstencentrum Ter Borre in Strombeek-Bever (Grimbergen) opende daarom een internetsalon voor 55-plussers.

'We recycleerden twee oude computers die een grondige facelift ondergingen,' vertelt centrumleider Mario Deboodt. 'De ene heet Fred en de andere Wilma, wat een ironische verwijzing is naar het stenen tijdperk van de vermaarde Flintstones. In het Strombeekse internetsalon is Wilma de oefencomputer, terwijl je met Fred meteen op internet kunt surfen. We willen senioren vertrouwd maken met de

computer en mensen de kans bieden om informatie te zoeken op het net. Dat kan op woensdag, donderdag en vrijdag van 9 tot 16

uur.' Het loopt nog niet storm, maar Mario Deboodt raadt geïnteresseerden toch aan om vooraf te reserveren. 'Je kunt dan op het afgesproken tijdstip een uur gratis surfen. Persoonlijke begeleiding krijg je er niet, maar het dienstencentrum Ter Borre startte wel met een computercursus voor senioren en die was meteen volgeboekt.' Mario denkt dat een aantal cursisten daarna ook gebruik zal maken van het internetsalon. 'Op die manier gaat hun kennis niet verloren en hoeven ze zelf niet meteen te investeren in dure apparatuur.' **GH**

Info: Internetsalon, OCMW-dienstencentrum Ter Borre, Sint-Amandsplein 7, 1853 Strombeek-Bever, tel. 02-267 38 50

GRIMBERGEN-MEISE-VILVOORDE

Inclusief Award voor speelpleinwerking

De afdeling Noord-West Brabant van de Vlaamse Vereniging voor Hulp aan Verstandelijk Gehandicapten (VVHVG) heeft haar jaarlijkse Inclusief Award uitgereikt. De VVHVG ijvert voor de integratie van gehandicapte kinderen op alle niveaus van de maatschappij en reikt de prijs uit aan initiatieven die dit doel helpen realiseren. Dit jaar ging de Inclusief Award

naar de speelpleinwerkingen van de gemeenten Grimbergen, Meise en Vilvoorde. Tijdens de voorbije zomervakantie konden verstandelijk gehandicapte kinderen in deze drie gemeenten terecht op de speelpleinen. 'Dat vraagt natuurlijk heel wat extra inspanningen. Zo hebben we bijvoorbeeld voor extra monitoren gezorgd die een speciale opleiding kregen om met

verstandelijk gehandicapte kinderen te werken. Het project werd zowel door ons, door de kinderen als door de ouders zeer positief geëvalueerd, dus gaan we er volgend jaar zeker mee door', zegt de Vilvoordse speelpleinverantwoordelijke Ilse Van Moer. 'De Inclusief Award is voor ons natuurlijk een extra motivatie.'

TD

VILVOORDE-ZEMST

Pendelboot nog niet in de vaart

De proefvaarten die de NV Zeekanaal en De Lijn begin dit jaar uitvoerden met een pendelboot op het kanaal Brussel-Schelde tussen Brussel en Zemst lokken uiteenlopende reacties uit. De pendelboot wil een alternatief bieden voor de steeds langer wordende files op weg naar en van het werk. De boot kan zo'n 80 passagiers vervoeren en haalt een snelheid van 60 tot 70 kilometer per uur. Het comité tegen Snelvaart in Brussel heeft ernstige bedenkingen bij de veiligheid van de pendelboot; de golfslag zou aanzienlijk zijn en drijvend afval zou voor extra gevaar zorgen. De NV Zeekanaal, die samen met De Lijn het initiatief op poten zette, erkent dat er nog een aantal problemen zijn. 'Op bepaalde momenten is de golfslag inderdaad vrij groot en het afval op het water zorgt hier en daar

voor problemen. Samen met De Lijn zullen we de proefvaarten gedetailleerd evalueren. Alle elementen zullen worden samengebracht in een rapport dat wordt overgemaakt aan voogdijminister Stevaert. Hij moet dan beslissen of we al dan niet doorgaan met het pendelbootproject', aldus Leo Clinckers, directeur-generaal van de NV Zeekanaal.

TD

TERVUREN

Minder bewaking voor NAVO-bonzen

De lokale politie van Tervuren weigert nog langer vaste bewakingsopdrachten uit te voeren. Sinds de aanslagen van 11 september 2001 moeten de agenten van Tervuren instaan voor de permanente bewaking van enkele woningen van topmensen van de NAVO die hun optrekje hebben in de gemeente. De politie van Tervuren berekende dat de bewakingsopdrachten een werkdruk vertegenwoordigen van 36 agenten, terwijl Tervuren slechts 35 agenten telt. Volgens burgemeester

Eulaerts heeft de basiszorg van de lokale politie daarvoor sterk te lijden. Daarom besliste het gemeentebestuur dat alleen nog patrouilles langs de bewuste huizen zullen rijden en dat de permanente post wordt opgeheven. Burgemeester Eulaerts meent dat het bewaken van residenties door vaste posten een taak is voor de federale politie en vraagt om verduidelijking bij federaal minister van Binnenlandse Zaken Duquesne.

TD

HOEILAART

Informatie op dood spoor

Een bericht in Het Laatste Nieuws over de plannen voor de ontubbing van de spoorlijn Namen-Brussel zorgde enkele weken geleden voor paniek in Hoeilaart. 'We lazen dat de NMBS tegen het einde van 2003 wil starten met de werken aan de spoorlijn. Tientallen gezinnen moeten omwille van de plannen onteigend worden. Wij zelf worden op geen enkele manier geïnformeerd over de zaak. Iedereen laat ons volledig in het ongewisse in dit dossier en dat is onaanvaardbaar', zegt Micheline Baetens van het steunpunt Genade 2010. Vic Laureys, burgemeester van Hoeilaart, informeerde zich bij de NMBS. 'Er is hierover nog steeds geen akkoord tussen de verschillende gewesten. Gezien de

administratieve mallemonen waardoor dergelijke plannen moeten passeren, zullen de werken mijns inziens niet kunnen starten voor 2005. Ik begrijp de ongerustheid van de betrokken gezinnen, maar ik kan hen pas informeren wanneer ik zelf op de hoogte wordt gebracht van de concrete plannen', aldus Laureys. Het steunpunt Genade 2010 is de onzekerheid intussen grondig beu. 'Een onteigening is een heel belangrijke ingreep in ons leven. De onduidelijke informatie daarover is voor velen van ons niet langer houdbaar. Wij eisen dat we op regelmatige tijdstippen geïnformeerd worden over het dossier', aldus nog Micheline Baetens.

TD

Tram 52 brengt Brusselse armoede naar Drogenbos

FOTO: BASIL DIVERSON

Armoede in de rand, waarheid of verdichtsel? We brachten een bezoek aan Drogenbos dat in 1999 erkend werd als SIF-plusgemeente, een gemeente dus die omwille van de kansarmoede van een deel van haar bewoners recht had op zo'n 175.000 euro (7 miljoen frank) per jaar van het Sociaal Impulsfonds - afgekort SIF - van het Vlaams Gewest. Het merkwaardige is echter dat Drogenbos die middelen nooit heeft gekregen en zichzelf ook niet als een arme gemeente beschouwt.

In de praktijk is het zo dat een klein deel van de Brusselse armen zich tijdelijk komt vestigen in Drogenbos. Dat hoeft niet te verbazen, want voor de nietsvermoedende bezoeker lijkt Drogenbos gewoon bij Brussel te horen. Tram 52 brengt ons naar het 'centrum' van Drogenbos, maar nergens valt op dat we ondertussen de grens tussen Vlaanderen en Brussel hebben overschreden. Het Vlaams Gewest oordeelde dat Drogenbos sinds 1999 de kenmerken van een SIF-plusgemeente vertoont. Samen met Vilvoorde werd Drogenbos daarmee de enige randgemeente van Brussel die in die categorie valt. De reden is dat Drogenbos voldoet aan de vereiste cijfervoorwaarden: de gemeente telde met name nogal

wat langdurig werklozen en bestaansminimumtrekkers.

Maar cijfers zeggen niet alles, vindt Alexis Calmeyn, zoon van burgemeester Jean Calmeyn en zelf OCMW-voorzitter van Drogenbos. 'Ondanks dat SIF-plusstatuut is Drogenbos geen arme gemeente. Integendeel. Tot voor enkele jaren hadden we hier een vrij oude bevolking die nogal arm was. Die generatie sterft echter langzaam uit, zo gaat dat nu eenmaal. En omdat het hier duur wonen is, zijn de nieuwkomers meestal tweeverdienersgezinnen met een goed inkomen. Waarom mensen naar Drogenbos komen? Omdat ze hier rust vinden, hier heerst een dorps sfeer, de mensen kennen elkaar, hier kun je nog een huis met een tuin vinden.' Net als in de meeste andere randgemeenten is het duur wonen in Drogenbos. De grondprijs schommelt er tussen de 150 en 180 euro (6.000 en 7.200 frank) per vierkante meter - en naar Beersel toe loopt die prijs nog op. Maar eigenlijk is er amper nog bouwgrond. De verkoop- en huurprijzen stijgen nog altijd. Alexis Calmeyn, die zelf actief is in de immobielien: '15 jaar geleden kon je in Drogenbos nog grond kopen en bouwen aan redelijke prijzen. Nu moet je daarvoor al naar Nijvel. De echt rijke families wonen veeleer in Beersel en andere gemeenten met villawijken. Hier zijn weinig viergevelwoningen te koop.'

Ontoereikend pensioen

Dat alles belet niet dat het aantal OCMW-dossiers gestegen is, maar dat is overal het geval, onderstreept Calmeyn. In 1993 had de gemeente, die 4.650 inwoners telt, 86 OCMW-dossiers. In 1999 waren het er 123 en vorig jaar 133. Indrukwekkender was de stijging van het aantal keren dat OCMW-steun werd toegekend. Dat cijfer steeg van 116 toekenningen of 10 per maand in 1993 naar 268 in 2000 of 22 per maand. Vorig jaar liep dat zelfs op tot 28 per maand of 333 toekenningen op jaarbasis. De uitgaven van het OCMW stegen in de gewone dienst van 421.000 euro (of 17 miljoen frank) in 1993 naar de huidige 743.680 euro (of 30 miljoen frank). Dat is zo'n 10 procent van de gemeentetebegroting, waarmee Drogenbos met zijn OCMW-steun gemiddeld scoort. De OCMW-dossiers zijn dus relatief duurder geworden: er moeten per dossier meer bestaansminima, apothekerskosten, medische kosten, verblijfskosten voor bejaarden of warme maaltijden worden betaald. De vraag die zich stelt, is hoe de armoede kan toenemen in een gemeente die, volgens OCMW-voorzitter Calmeyn, gemiddeld meer rijke mensen aantrekt. Er zijn meerdere antwoorden. Ten eerste gaat een groeiend deel van de OCMW-uitgaven - zo'n 75.000 euro (ruim 3 miljoen frank) in 2000 - naar de verblijfskosten van bejaarden. Dat zijn doorgaans nog 'echte' Drogenbosse-aren die te oud zijn geworden om alleen te blijven wonen, niet over een eigen woning beschikken en van wie het pensioen ontoereikend is om de kosten van een verblijf in een rust- en verzorgingstehuis te betalen. Lut Jakemeyn van het OCMW: 'Zo'n mensen hebben een pensioen van 744 euro (30.000 frank) terwijl de verblijfskost 1.116 euro (45.000 frank) bedraagt.'

Transit voor arme Brusselaars

De andere posten van de sociale bijstand vertellen de rest van het verhaal. In 2000 werd bijna 150.000 euro (of 6 miljoen frank) uitgekeerd aan bestaansminima. Er waren dat jaar 48 bestaansminimumdossiers. Daarmee telt

Drogenbos driemaal zoveel bestaansminimumtrekkers als Linkebeek, dat evenveel inwoners heeft. Ongetwijfeld speelt de betere verbinding van Drogenbos met Brussel - via tram 52 - hier zijn rol.

De belangrijkste post van sociale bijstand - 165.000 euro of 6,6 miljoen frank - was in 2000 de steun aan buitenlandse behoeftigen, zeg maar de politieke vluchtelingen. Wat de vluchtelingen betreft, doet Drogenbos wat het spreidingsplan vraagt: het neemt per quotum van 3.000 vluchtelingen die in België aankomen, 3 asielzoekers op. Omdat het aantal asielaanvragen in 2000 alle records overtrof, was dat ook zichtbaar in de OCMW-bestedingen

De vraag naar sociale bijstand in Drogenbos neemt toe omdat Drogenbos voor een licht groeiend aantal armere Brusselaars een soort 'transitgemeente' wordt

van Drogenbos. Het OCMW koos ervoor de politieke vluchtelingen te huisvesten in twee speciaal daartoe gehuurde appartementen. De rest van de vluchtelingen die Drogenbos steunt, verblijven ofwel in panden die ze zelf hebben gehuurd, ofwel buiten de gemeente. Sinds 2001 is het aantal vluchtelingen teruggelopen en dat is ook in Drogenbos voelbaar.

Een andere bijstandspost zijn de zogenaamde 'behoefte vreemdelingen'. Dat zijn mensen die niet over de Belgische nationaliteit beschikken, geen asielzoeker zijn, maar wel steun nodig hebben. In 2000 werd 6.000 euro of 242.000 frank aan deze groep besteed. OCMW-secretaris Sonja Dedoncker werkt al 13 jaar in Drogenbos. Zij gelooft dat de vraag naar sociale bijstand in Drogenbos toeneemt omdat de gemeente voor een licht groeiend aantal armere Brusselaars een soort 'transitgemeente' wordt. 'Ze verblijven hier een aantal maanden, tot ze huurschulden opbouwen en opnieuw op de vlucht moeten. Veel van onze dossiers duren maar 5 maanden. Vaak gaat het om mensen die ook in Brussel al financiële problemen hadden en het dankzij de goeie tramverbinding met Drogenbos hier eens proberen.

Drogenbos hoort psychologisch bij Brussel. Dikwijls huren ze echter boven hun middelen en krijgen ze al snel problemen met huisbazen. Zo komen ze dan bij het OCMW terecht. Omdat het overwegend over Franstaligen gaat, biedt de faciliteitengemeente Drogenbos het bijkomende voordeel dat ze hier in het Frans kunnen worden bediend.'

Vlaanderen en Brusselse armoede

De Brusselse armoedeproblemen nemen zeker niet af en lopen iets makkelijker over naar de rand dan vroeger. Maar de overloop blijft echter beperkt, net omdat Drogenbos zo duur is. Het OCMW zelf bezit 5 woningen die aan

een 'sociale huurprijs' verhuurd worden. De grootste initiatiefnemer op de sociale huurmarkt, de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting, stelt in Drogenbos 34 woningen en 53 appartementen beschikbaar. Momenteel zijn er tevens 5 woningen en 4 appartementen in aanbouw. Veel te

weinig om iets aan de hoge prijzen te verhelpen, erkent Calmeyn. Hij lijkt de verantwoordelijkheid bij de huisvestingsmaatschappij te leggen. Wellicht speelt ook mee dat Drogenbos niet nog méér armoede uit Brussel wil aantrekken door veel sociale woningen te bouwen. Zo heeft Drogenbos een bepaalde steunmaatregel waarvan men liever heeft dat we er geen melding van maken, om geen extra mensen aan te trekken!

Heeft Drogenbos meer middelen om iets aan armoede te doen omdat het

bij Vlaanderen hoort? Calmeyn denkt na: 'Mijn gevoel zegt van ja, al kan ik daar niet meteen concrete voorbeelden van geven; ik denk dat het iets makkelijker is om aan subsidies te raken.' Vlaanderen kan inderdaad ook door SIF-steun aan de randgemeenten, waar een deelje van de Brusselse armoede opduikt, een steentje bijdragen. Zo kwam Drogenbos in aanmerking voor 175.000 euro (7 miljoen frank) SIF-steun per jaar. Dat geld is echter nooit in Drogenbos geraakt. Waarom niet, vragen we aan de gemeentesecretaris van Drogenbos: 'Ons voornaamste armoedeprobleem is werkloosheid. De mensen opnieuw inschakelen in het arbeidsproces lijkt ons dus de beste oplossing, maar als je daarvan werk wil maken, moet je met die mensen - waarvan 95% Franstalig is - in contact treden. De omzendbrief Peeters verplicht ons elke handeling tegenover hen eerst in het Nederlands te doen. Pas nadat zij melden dat ze franstalig zijn, mogen we in het Frans met hen communiceren. We moeten dat telkens opnieuw doen. Als we een brief in het Frans schrijven, zonder een voorafgaande brief in het Nederlands, kan er altijd iemand een klacht indienen. Dat weten we uit ervaring. Wij hebben dat probleem bij de mensen van het SIF aangekaart, en gevraagd of er in de toepassing van de taalwetgeving enige soepelheid mogelijk was. Wij hebben tot op heden nog geen antwoord gekregen op onze vraag. Het gemeentebestuur van Drogenbos vindt dus dat de stringente taalwetgeving - in concreto de omzendbrief Peeters - ten koste gaat van armoedebestrijding in de rand.'

John Vandaele

Alexis Calmeyn

Is God een alleskunner? Nee, u vindt het antwoord op die vraag niet onderaan de volgende bladzijde. Het is de titel van het meest recente boek van auteur Iny Driessen. Zij woont sinds 1998 met haar gezin in het Rectorhuis van de zusters Karmelietessen in Vilvoorde. 'Wij leven daar niet in een slotklooster zoals de mensen wel eens lijken te denken.'

FOTO: PATRICK DE BRUIN

**Auteur
Iny Driessen**

'Heel veel mensen ervaren een grote leegte in de samenleving'

toch dat het boek 'Is God een alleskunner?', waarin kardinaal Danneels met vijftien jongeren over geloof praat en waarvan ik de redactie deed, al na een paar maanden aan een tweede druk toe was. Onlangs ben ik gaan spreken op een Taizé-viering in Gent en daar waren wel driehonderd jonge mensen. Ze zijn er dus nog, de gelovige jongeren, en het zijn geen uitzonderingen. Maar ze voelen zich wel wat alleen in hun parochies en klassen en ze hebben het niet gemakkelijk. Daarom is het belangrijk dat ze plaatsen hebben waar ze elkaar kunnen ontmoeten. Ik heb ook een boek geschreven over 'Het Hooglied', een van die ietwat vergeten of onbekende boeken uit het Oude Testament, en dat was na een half jaar eveneens aan een tweede druk toe. Het verbaast me wel eens, maar de honger naar dat soort boeken blijkt groot te zijn, al zul je het niet vaak horen zeggen of toegeven. Ik denk dat heel veel mensen een grote leegte ervaren in de samenleving en dat ze daarom op zoek gaan naar meer 'bodem'. De ene vindt dat buiten de kerk, de andere binnen de kerk. Mensen

stellen die kerk vaak gelijk met de zondagsmis, maar de kerk is natuurlijk veel meer dan dat.

De vrouw in de kerk

ID Wat de positie van de vrouw in de kerk betreft, is het duidelijk dat we nu in een overgangsfase zitten, waarin het zoeken is naar nieuwe wegen. Het is goed dat daar nu over gepraat wordt, dat was in het verleden wel even anders.

Ik ben er niet meteen voor om op dit ogenblik vrouwen tot priester te laten wijden. Het priesterambt zoals het er nu uitziet, is heel 'mannelijk' en ik zou het jammer vinden voor 'het vrouw-zijn' van vrouwen als ze dit mannelijk soort priesterambt zondermeer overnemen. Er moet sowieso opnieuw over het priesterschap worden nagedacht. Ik kan me wel voorstellen dat er vrouwen zijn met een priesterroeping, maar als de paus morgen zegt dat vrouwen priester mogen worden, dan ben ik er nog niet zo zeker van dat het meteen storm loopt.

Bovendien wordt het beleid van de kerk vandaag vooral bepaald door mannen en dus zijn het die mannen die beslissen hoe ons ambt als vrouw in de kerk er moet uitzien.

Er zijn vandaag overigens al heel wat mogelijkheden voor vrouwen om binnen de kerk te werken en gewaardeerd te worden.

Ook de houding van de kerk inzake seksualiteit wordt vaak in vraag gesteld. Men verengt de discussie tot 'pro of contra condoom en anticonceptiva' en verwijt de paus zijn anti-houding, terwijl hij naar mijn weten nooit het woord 'condoom' in de mond neemt. Als het gaat over aids-preventie benadrukt hij dat de beste manier om aids te voorkomen 'trouw' is, is dat verkeerd? Over geboorteregeling zegt de kerk dat we best kiezen voor de meest humane manier om met

ID Ik ben geboren in Hasselt en tot mijn 26ste woonde ik in As, ja het As van de kruiswoordraadsels. Ik kom uit een gezin met acht kinderen en we werden opgevoed in het christelijk geloof zoals dat heet, maar het is niet zo dat we alle acht 'in de godsdienst' zijn gegaan.

Mijn belangstelling voor geloof is aangewakkerd door een paar ervaringen die een grote indruk op me maakten. Het is begonnen met de zorg voor een stervende grootvader toen ik nog maar 15 was. Later ben ik naar Taizé getrokken (een oecumenische internationale gemeenschap die in 1940 werd gesticht in Taizé, een plaats in het noorden van Frankrijk, nvdr). Het enthousiasme van die grote groep zoekende en gelovige mensen daar heeft mij op weg gezet.

Meer dan de zondagsmis

ID Schrijven doe ik al zo lang als ik mij kan herinneren - misschien zit het wel in het bloed, want mijn moeder was een romanschrijfster. Toen ik twaalf was, schreef ik al kinderverhaaltjes voor de Stipkrant (zo heette de kinderpagina in de krant De Standaard vroeger, nvdr) en ook voor 'Vlaamse Filmmpjes' (een reeks boekjes die werd uitgegeven door de abdij van Averbode, nvdr). Later ben ik jeugdboeken beginnen schrijven, maar ik publiceerde ook heel wat over het geloof. Of daar belangstelling voor is? Ik merk

Author Iny Driessen: 'Today we have many problems with suffering, with all the many imperfections that exist'

Iny Driessen first saw her writing in print when she was just twelve. This author of books for young people and of religious works has recently published 'Is God een alleskunner?', a book by Cardinal Danneels for which she undertook the editing. 'It really astonishes me sometimes, but there seems to be a considerable appetite for religious books. I think many people feel a great emptiness in today's society and this leads them to search for a more solid 'basis'. Some find this outside the church, others inside it'. Iny lives with her husband - who's a deacon - and their six children in the Rector's House next to the Carmelite convent in Vilvoorde. They live there in 'association' with the Sisters: 'We share in the lives of the nuns by worshipping with them, maintaining a dialogue with them, being open to people, celebrating with them and in many other ways'.

onze seksualiteit om te gaan, en volgens haar standpunt is dat de manier waarbij je geen chemische middelen hoeft te gebruiken. Maar binnen de pastorale werking is het zo dat mensen daar niet op be- of veroordeeld worden. Ik ken geen enkele parochiepriester die op zondag aan de deur van zijn kerk staat om aan de mannen en vrouwen te vragen hoe ze vrijen. Tja, als de kerk niet eens mag zeggen wat haar idealen zijn, dan weet ik het ook niet meer.

Geen gemakkelijk werk

ID Mijn man is diaken. Wat dat precies is? Het ene ambt in de kerk bestaat uit drie geledingen: bisschop, priester en diaken. De diaken geeft een invulling aan de 'dienstbaarheid'. Hij bezoekt vooral zieke mensen en gaat naar de armen, maar daarnaast 'verkondigt hij ook het woord' en heeft hij dus een plaats in de liturgie. Mijn man werkte voorheen in een ziekenhuis in Limburg, maar sinds we hier wonen, werkt hij voor de dienstvorming van het vicariaat. Het werken in het ziekenhuis was behoorlijk zwaar, vooral omdat die ziekenhuiswereld erg veranderd is. Vroeger waren er heel wat mensen die langdurig in het ziekenhuis verbleven en die je beter zag worden. Nu zijn de patiënten die genezen heel snel weer weg en zijn het alleen de 'terminale' patiënten die blijven. Dat maakt dat je werk er heel anders uitziet, het komt neer op begeleiden van stervenden en het opvangen van hun naasten. Het is geen gemakkelijk werk, maar het geeft wel voldoening. Hier was er niet meteen een ziekenhuis op zoek naar een pastor en daarom werkt mijn man nu meer als 'verkondiger van het woord'. Ja hoor, diakens mogen getrouwd

'We hebben het vandaag heel moeilijk met lijden, met alles wat niet perfect is, kijk maar naar het toenemend aantal jongeren met faalangst'

zijn, tenminste als ze dat al zijn voor hun wijding en die wordt maar pas toegediend vanaf 35 jaar. Wordt een ongehuwde man diaken, dan blijft hij ongehuwd.

Liefde en lijden

ID Ik kan me levendig voorstellen dat mensen op een bepaald ogenblik geschokt zijn, zoals na de aanslagen op 11 september in New York bijvoorbeeld, en dat ze zich afvragen hoe god dit kan toelaten. Mijn geloof lost het mysterie van het lijden zeker niet op, maar het is me wel duidelijk dat er in dat lijden een verborgen dimensie zit door het feit dat Christus zelf geleden heeft. Je hoeft maar naar Hem te kijken aan het kruis! Daarmee wil ik zeker niet zeggen dat lijden op zich goed is, maar wel dat er grootse dingen kunnen groeien uit de manier waarop je het draagt. Het christelijk geloof neemt het lijden niet weg, maar het biedt wel een manier om er mee om te gaan.

We hebben het vandaag heel moeilijk met lijden, met alles wat niet perfect is, kijk maar naar het toenemend aantal jongeren met faalangst, dat is schrikwekkend.

Een Joods spreekwoord zegt echter dat een hart dat nooit gebroken werd, niet kan liefhebben. Daar schuilt volgens mij veel waarheid in, of je nu gelovig bent of niet.

Leven met de zusters

ID Dat wij in 'associatie' met de zusters karmelietessen van Vilvoorde (van den Troost) kunnen wonen, is iets nieuws. Zo zie je maar dat er ook vernieuwingen zijn binnen de kerk. In het tweede concilie van het Vaticaan werden de religieuzen opgeroepen om hun spirituele rijkdom te delen

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

met leken, of ze nu getrouwd zijn of niet. Men noemt dat 'associatie': wij delen in het leven van de zusters, door samen met hen te bidden, te dialogeren, open te staan voor mensen, te vieren, ... wat nog vergemakkelijkt wordt omdat we vlak naast de kerk wonen. Nee, we wonen niet in het klooster - dat is een groot misverstand - maar in het Rectorhuis. Het is een gewoon huis, in een winkelstraat in Vilvoorde. We wonen hier trouwens erg graag en we hopen hier dan ook te blijven.

Geneviève Ostyn

Onthaalmoeders bedanken voor halfslachtig statuut

In oktober 2001 bereikten de ministers Frank Vandenbroucke en Mieke Vogels een principiële akkoord over een sociaal statuut voor erkende onthaalouders. Daarmee willen ze het werk van onthaalouders aantrekkelijker maken en zo het aantal plaatsen voor kinderopvang verhogen. Maar zo heeft de sector het niet begrepen. De Machelse dienst voor opvanggezinnen is één van de vele die aan de alarmbel trekt.

De gemeentelijke dienst voor opvanggezinnen van Machelen bestaat intussen elf jaar en werkt samen met vijftien erkende onthaalmoeders. Dienstverantwoordelijke Linda Steenhouwer begeleidt de Machelse onthaalmoeders: 'Nu hangen onthaalmoeders voor hun sociale bescherming, bijvoorbeeld voor hun ziekteverzekering, volledig af van hun echtgenoot. Voor de geleverde prestaties worden ze betaald aan de hand van onkostenvergoedingen. Omdat onthaalmoeders een vaste vergoeding van 13,92 euro per kind per dag krijgen, kunnen die vergoedingen sterk schommelen. Als één van de kindjes die ze opvangen, ziek is en de ouders het thuis houden, zien de onthaalouders geen cent. Als ze zelf ziek worden, hebben ze ook geen inkomen. Wij vragen al jaren om een volwaardig statuut.'

Een deel van de koek

Het voorstel dat minister van Sociale Zaken Frank Vandenbroucke heeft uitgewerkt, is volgens Linda Steenhouwer halfslachtig en onduidelijk. Vandenbroucke wil dat alle onthaalmoeders in een sociaal statuut stappen. In ruil voor een bijdrage in functie van de dagen dat ze kinderen opvangen, krijgen ze recht op een verzekering geneeskundige

verzorging, arbeidsongeschiktheid en -ongevallen, beroepsziekten, pensioen en een aanvullende uitkering bij onvolledige tewerkstelling. 'Onthaalmoeders hebben volgens dit statuut geen recht op vakantiegeld, arbeidsrechten zoals betaalde feestdagen, en een echte werkloosheidsuitkering. Ze krijgen dus in ruil voor hun bijdrage slechts een deel van de koek. Bovendien bevat het voorstel van Vandenbroucke nogal wat onduidelijkheden. Hoe zal men bijvoorbeeld de bijdragen berekenen, als je weet dat de bezetting iedere maand verschilt? Wat gebeurt er als een dienst een onthaalmoeder ontslaat? Zolang we op die vragen geen duidelijk antwoord hebben, is het voor ons heel moeilijk om nieuwe onthaalmoeders aan te trekken', aldus Linda Steenhouwer.

Leefbaar loon noodzakelijk

Els Brancart (57) is al 21 jaar lang onthaalmoeder en van bij de oprichting aangesloten bij de Machelse dienst voor opvanggezinnen. 'Ik ben er 21 jaar geleden mee begonnen om wat bij te verdienen. Als onthaalouder een volwaardig inkomen bij elkaar krijgen, is zo goed als onmogelijk. Ik vrees dat het voorstel zoals het nu op tafel ligt, erg weinig mensen zal overhalen om in het beroep te stappen. Zolang er geen volwaardig statuut komt, waarbij in ruil voor bijdragen een leefbaar loon wordt gegarandeerd, zal de toestand er niet op verbeteren.' Een enquête die vorig jaar december onder de vijftien Machelse onthaalmoeders van de dienst voor opvanggezinnen werd gehouden, toonde inderdaad aan dat slechts een vijfstal van hen bereid zou zijn in het statuut te stappen. 'Ik ben van plan nog twee jaar te werken als onthaalmoeder. Moest het nieuwe systeem intussen verplicht worden, dan hou ik er vroeger mee op, hoe graag ik dit ook doe', zegt Els Brancart.

Kiezen kan niet meer

De onthaalmoeders zijn er vooral tegen gekant dat iedereen verplicht zal worden om in het nieuwe statuut te stappen. 'Er is ons altijd verteld dat er een tweesporen-systeem zou komen zodat de onthaalmoeder zelf kan kiezen of ze al dan niet het nieuwe statuut wil aannemen', legt Linda Steenhouwer uit. 'In het voorstel van Vandenbroucke is daar geen sprake van. Wij willen dat de mogelijkheid blijft bestaan om te werken volgens het oude systeem. Heel wat van onze oudere onthaalmoeders vangen zo al tientallen jaren kinderen op en vinden dat het prima werkt. Als zij ook verplicht worden om in het nieuwe statuut te werken, zal de minister het omgekeerde bereiken van wat hij wil. De onthaalmoeders zullen afhaken en dan zit onze dienst met een groot probleem. Om te kunnen blijven bestaan, hebben we minimum veertien onthaalmoeders nodig. Halen we dat minimum niet, dan is het gedaan met de dienst en staan veel Machelse ouders in de kou', besluit Linda Steenhouwer.

Tina Deneyer

12

Linda Steenhouwer

VAN 3/3 TOT 3/4

RANDUIT

A G E N D A

Monza

warmte en emotie in 2002

Direct, emotioneel, Nederlandstalig en zonder veel omwegen: daar staat Monza - in de beste Noordkaap-traditie - borg voor, en dit zowel live als op cd. Met het album 'Van God los' en singles als 'De ogen van Jenny' en 'Van God los' komen Stijn Meuris en de zijnen alvast een stuk rustiger uit de hoek dan ten tijde van Noordkaap. Er staat u ongetwijfeld een warme, aanstekelijke avond te wachten!

Wemmel, GC De Zandloper, vrijdag 22/3 om 20u. tel. 02-460 73 24

Toulouse-Lautrec en het Parijse nachtleven

De uitbundige dansrevues van weleer in de Moulin Rouge in Parijs en de provocerende cabaretspektakels in Le Chat Noir dankten hun faam vooral aan de affiches van de schilder Toulouse-Lautrec. In het Museum van Elsene kunt u uitzonderlijk die hele collectie gaan bewonderen en een kijkje nemen in tal van verhelderende documenten over de periode waarin ze ontstonden.

Elsene, Museum van Elsene, tot 21/4.

'Paris 1900' en 'Toulouse-Lautrec, om en rond al de affiches' tel. 02-515 64 21

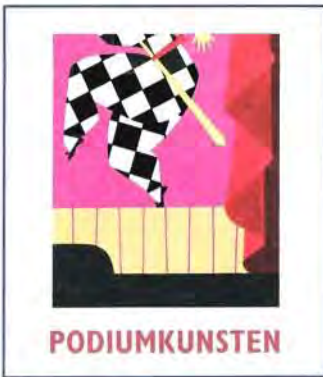

Toulouse-Lautrec: 'Moulin Rouge - La Goulue', 1891

Subtiele effecten, verbluffende lichaamstaal

Gebaren zijn vaak betekenisvoller dan woorden, zeker bij mimekunstenaren als Les Founambules. De visuele grappen van dit Franse duo worden alleen ondersteund door gegriinnik en gekir. Als de twee clowneske figuren toch al eens hun mond open doen, dan is het zeker niet voor een alledaagse babbel.

Sint-Genesius-Rode, GC De Boesdaalhoeve, vrijdag 15/3 om 20u, tel. 02-381 14 51
Ternat, CC De Plotter, donderdag 21/3 om 20u30, tel. 02-582 44 33
Grimbergen, CC Strombeek-Bever, donderdag 28/3 om 20u15, tel. 02-263 03 43

PODIUMKUNSTEN

THEATER

WOENSDAG 6 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein
De Krippel
door Olympique Dramatique
● 20.15

WOENSDAG 20 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein
De Ierse Eland door Het Gevolg
● 20.15

DONDERDAG 28 MAART
WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75
Top Dogs
door Mechels Miniatuur Theater
● 20.00

VRIJDAG 29 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein
Drie Zusters door De Koe en Tg. Stan
● 20.15

WOENSDAG 3 APRIL

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Stallerhof/Geisterbahn
door De Queeste
● 20.30

FAMILIEVOORSTELLING

ZONDAG 3 MAART
TERVUREN

CC Papeblok 02-768 03 00
Pastoor Vandersandestraat 15
Bomma en Boom
door Villanella - An De Donder
● 15.00

Sneeuwvitje

ZONDAG 3 MAART
SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
Hoestraat 67
Sneeuwvitje door Theater De Spiegel
● 15.00

ZONDAG 3 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Het meisje dat haar naam kwijt was
door Kollektief D & A
● 15.00

BOMMA & BOOM

1. Naam - **BOMMA & BOOM**

2. Voornamen - **BOMMA & BOOM**

3. Nationaliteit - **Belg**

4. Geslacht - **♂**

5. Geboortedatum - **ONBEKEND**

6. Geboorteplaats - **IN DE BOSSEN**

7. Datum van afgifte - **MAART 2001**

8. Geldig tot - **MAART 2003**

9. Instantie - **AMBASSADE VAN BELGIË**

10. Handtekening van de houder - *Johnna Zoon*

Bomma en Boom

NIET TE MISSEN

WERELDMUZIEK

Salsa als remedie tegen stijve heupspijeren

Caraïbische dansmuziek is heilzaam voor de heupspijeren. Dat weten de jongens van Doble Impacto maar al te goed. Met hun salsaritmes verjagen deze Antwerpse Cubanen de stress uit het lichaam. Hoewel de lente nog moet beginnen, scheppen ze nu al een zwele sfeer. De pianist en de basspeler geven de toon aan, terwijl de toetsenman onverwachte melodien tevoorschijn tovert. Rammelaars, conga's en maracas staan borg voor een exotische meerwaarde. Hoe geliefd de Latinomuziek in onze streken is, blijkt uit het groeiend aantal gespecialiseerde clubs. Na de 'son'-rage en de revival van de 'rumba' is nu de 'hot salsa' helemaal 'in'. De stijl schoot wortel in New York, waar ingeweken Porto-Ricanen de muziek uit hun thuisland proberen te verrijken met elementen uit de jazz, de rap en de hiphop. Ook de hedendaagse 'merengero's' uit de Dominicaanse Republiek en de traditionele 'guaduanco's' uit Havana drukten hun stempel op het repertoire van Doble Impacto. Toch zijn deze fanatieke 'salsero's' genoeg bij de pinken om zelf hun teksten te bedenken, zonder de stijl van hun voorouders of generatiegenoten te verloochenen. Tijdens hun optreden in De Bosuil zal blijken wie het soepelst kan heupwiegen zonder in ademnood te komen.

Doble Impacto - Salsa

Jezus-Eik, GC De Bosuil, vrijdag 22/3 om 20u.
Info: tel. 02-657 31 79

LD

Doble Impacto

ZATERDAG 9 MAART
WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172
De gruwelijke rijmen van Roald Dahl door Marc Reynaerts - vanaf 7 jaar
● 15.00

ZONDAG 10 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Scène onder meisjes
door Bronks
● 15.00

Azen

3 EN 4 APRIL**GRIMBERGEN**

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43

Gemeenteplein

Azen door HetPalies – vanaf 14 jaar

● 20.15

WOENSDAG 13 MAART**LINKEBEEK**

GC De Moelie 02-380 77 51

Sint-Bastiaanstraat 14

Kinderdisco door MM Producties –

voor 3 tot 12 jarigen

● 14.00

De gruwelijke rijmen van Roald Dahl

NIET TE MISSEN**POP & ROCK****Van de ruige Noordkaap naar mondain Monza**

Monza is niet alleen een Italiaanse stad met een beroemd autocircuit. Stijn Meuris richtte vorig jaar onder deze naam ook een vijfköppige popgroep op, die alvast rustiger uit de hoek komt dan zijn vroegere groep Noordkaap. Je zou kunnen zeggen dat hij zijn flitsende Ferrari heeft ingeruild voor een mondaine Alfa Romeo.

Meuris noemt zich een darwinist die alleen gelooft in de exacte wetenschap. 'Ik heb in de kosmos nog nooit iets Absoluuts waargenomen. We

Monza

zijn waarschijnlijk op deze aarde geboren om ons genetisch materiaal door te geven zodat de menselijke beschaving kan voortbestaan', verklaart hij doodnuchter. Nummers als 'Van God los' en 'Scheiding kerk en staat' onderstrepen zijn atheïstische opvattingen. Met zijn vier begeleiders levert hij ook kritiek op de 'verschoning' van de wereld en trekt hij van leer tegen de cultus van het uiterlijke, die de minder mooie 'underdogs' genadeloos in het verdomhoekje schopt.

De 'sound' van Monza is misschien niet heftig, maar alleszins verschrikkelijk gaaf. Zelfs de gebroeders Schumacher zouden uit hun Formule 1 racewagen stappen bij het horen van de groep.

Monza 2002**Wemmel, GC De Zandloper, vrijdag 22/3 om 20u.**

Info: tel. 02-460 73 24

LD

NIET TE MISSEN**KLEINKUNST****Zjef Vanuysel als vanouds**

Zjef Vanuysel vulde de voorbije jaren zijn dagen vooral als architect. Zijn legendarische kleinkunstklassiekers bracht hij nog wel eens ten gehore, maar dat gebeurde alleen in besloten kring of op aandringen van een bevriende kroegbaas. Bij de opening van het Hoelaartse Nerocafé, waarvoor hij zelf de plannen tekende, voorspelde de chansonnier van weleer dat hij niet alleen zijn muziekrepertoire zou opfrissen, maar ook een nieuwe langspeler zou uitbrengen. Zijn vroegere muzikanten reageerden enthousiast en bedachten onverwachte akkoorden bij het overbekende 'Hop Marlene', 'De massa' en 'De zotte morgen'. De rauwe stem van de Vlaamse troubadour klinkt ook nu nog charismatisch. Zijn liedjes

Zjef Vanuysel

trotseerden de tijd dank zij de 'covers' van Mama's Jasje, Hans de Booij, Dirk Blanchart en Bart Van den Bossche.

Het kan er bij Zjef Vanuysel niet in dat de openbare omroep nauwelijks kleinkunstmuziek brengt. Bij onze Noorderburen werd onlangs zelfs een radiostation opgericht dat zich in het genre heeft gespecialiseerd, en ook de commerciële zender Magdalena ziet brood in het betere Nederlandstalige werk. Niet ten onrechte kijkt menigeen vol verwachting uit naar de nieuwe liedjes van de ooit zo spraakmakende Vlaamse chansonnier.

Zjef Vanuysel en groep**Kraainem, GC De Lijsterbes, zaterdag 23/3 om 20u.**

Info: tel. 02-721 28 06

LD

HUMOR**DONDERDAG 7 MAART****GRIMBERGEN**

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43

Gemeenteplein

Schellekes door Wouter Deprez

● 20.15

VRIJDAG 15 MAART**LINKEBEEK**

GC De Moelie 02-380 77 51

Sint-Bastiaanstraat 14

Bonjour Micro

● 20.00

VRIJDAG 15 MAART**SINT-GENESIUS-RODE**

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51

Hoevestraat 67

Les Founambules

● 20.00

DINSDAG 19 MAART**BEERSEL**

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenteveldstraat 34

Tijl Uilenspiegel

door Frank Degruyter

● 20.00

DONDERDAG 21 MAART**TERNAT**

CC De Ploter 02-582 44 33

Kerkstraat 4

Les Founambules

● 20.30

**DONDERDAG 28 MAART
GRIMBERGEN**

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein

Les Founambules

20.15

MUZIEK

KLASSIEK

VRIJDAG 8 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Marcato

20.30

**VRIJDAG 8 MAART
BRUSSEL**

Koninklijk Conservatorium
050-84 05 87

Regentschapstraat 30

Lyrische lentetaferelen

door Het Symfonieorkest van Vlaanderen.
Werk van Haydn, Prokofiev en Sibelius,
dirigent: Jan Stulen, solist: Mikhail
Bezverkhnny (viool)

20.00

**ZATERDAG 9 MAART
GRIMBERGEN**

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein

Duo Trio Elégiaque door Duo

Ardore & Narziss & Goldmund Piano Trio
20.15

**ZATERDAG 9 MAART
GRIMBERGEN**

Fenikshof 02-270 10 02
Abdijstraat 22

Jaarlijks kunstconcert door de

Koninklijke Muziekvereniging 'De Cicilianen'
19.30

NIET TE MISSEN

MIMESPEL

Verbluffende lichaamstaal

Gebaren zijn vaak betekenisvoller dan woorden, zeker bij mimekunstenaars als Les Founambules. De visuele grappen van dit Franse duo worden alleen ondersteund door gegriinnik en gekir. Als de twee clowneske figuren toch al eens hun mond open doen, dan is het zeker niet voor een alledaagse babbel. In hun nieuwe programma stoeien ze met een telefoon-toestel dat veel te vaak rinkelt. Ze parodiëren ook de in maatpak gestoken bureaucraten, die zich elke ochtend met hun zwarte aktentas en draagbare computer naar hun werkplaats spoeden. Het reilen en zeilen op campings wordt eveneens op de korrel genomen. De meeste rekwisieten worden op een verrassende manier gebruikt; vooral decorschermen en rolletjes kleefband blijken heel nuttig omdat ze het speelveld zichtbaar afbakenen. Met handen en voeten kunnen

Les Founambules echter ook moeiteloos virtuele wanden bouwen, die even later in een handomdraai weer worden gesloopt. Zonder de legendarische Marcel Marceau of Etienne Decroux te imiteren, brengt dit tweetal een reeks fijnzinnige taferelen met een verbluffende lichaamstaal.

'Campingpong' – Les Founambules
Sint-Genesius-Rode, GC De Boesdaalhoeve, vrijdag 15/3 om 20u. Info: tel. 02-381 14 51
Ternat, CC De Ploter, donderdag 21/3 om 20u30.
Info: tel. 02- 582 44 43
Grimbergen, CC Strombeek-Bever, donderdag 28/3 om 20u15. Info: tel. 02-263 03 43

LD

NIET TE MISSEN

MUSICAL

Cupido trekt aan het langste eind

Ingmar Bergmans filmkomedie 'Glimlach van een Zomernacht' (Smiles of a Summer Night) inspireerde Stephen Sondheim, Arthur Laurents en Harold Prince tot een vermakelijke Broadwaymusical met aangrijpende ballades en vrolijke meezingers waarin Cupido steeds aan het langste eind trekt. De jongeren moeten de liefde nog ontdekken, twintigers en dertigers weten met hun romantische opwellingen geen raad, terwijl de ouderen dan weer worden misleid door hun vroegere ervaringen. Omdat aanvankelijk niemand zijn ware aard laat zien, duurt het een hele tijd vooraleer alle misverstanden in deze musical uit de weg zijn geruimd. Caroline Frerichs regisseert de Nederlandstalige versie met de Engelse titel 'A Little Night Music'; Mozart zal het de musicalafdeling van het Ballet van Vlaanderen allicht niet kwalijk nemen dat ze de naam gebruikt van een van zijn bekendste werken. Randbewoonster Chris Lomme neemt in de musical de rol van Désirée Armfeldt voor haar rekening. De actrice speelde vorig seizoen bij hetzelfde gezelschap al in 'Follies'. Nu deelt ze het podium met haar Nederlandse collega's Annet Nieuwenhuijzen en Jules Croiset. De achttien podiumartiesten zijn na een maandenlange tournee stilaan met elkaar vergroeid.

'A Little Night Music' – Koninklijk Ballet van Vlaanderen
Grimbergen, CC Strombeek-Bever, vrijdag 22/3 en zaterdag 23/3 om 20u15. Info: tel. 02-263 03 43
De voorstellingen in CC Strombeek-Bever zijn uitverkocht.
Voor voorstellingen op andere locaties:
www.koninklijkballetvanvlaanderen.be

LD

ZONDAG 24 MAART

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Lenteconcert door de koninklijke

Fanfare Kunst en Vrijheid

15.00

ZATERDAG 30 MAART

TERNAT

CC De Ploter 02-582 44 33
Kerkstraat 4

Dolci Pianti

door The Belle Epoque Orchestra

20.30

POP EN ROCK

DONDERDAG 14 MAART

TERNAT

CC De Ploter 02-582 44 33
Kerkstraat 4

Flying Pickets

20.30

VRIJDAG 22 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Monza 2002

20.00

JONGEREN

VRIJDAG 8 MAART

GRIMBERGEN

Fenikshof 02-263 03 43
(CC Strombeek-Bever)

Abdijstraat 22

dance@fenikshof door Groove

Cartel met chill-out-room en afterparty

21.00

ZATERDAG 9 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Kunstbende Druivenstreek

19.00

WOENSDAG 27 MAART**GRIMBERGEN**

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43

Gemeenteplein

Crème Fraîche – podium voor

jong muzikalent

● 20.30

WERELDMUZIEK**VRIJDAG 22 MAART****OVERIJSE/JEZUS-EIK**

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Doble Impacto

● 20.00

**KLEINKUNST
CHANSON****ZONDAG 3 MAART****OVERIJSE/JEZUS-EIK**

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Duveltjeskermis

door Bart Voet en Esmé Bos

● 15.30

VRIJDAG 8 MAART**WEZEMBEEK-OPPEM**

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

De Belgische Man

door Koen De Langhe

● 20.00

ZATERDAG 9 MAART**BEERSEL**

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenteveldstraat 34

Een jongen uit Schaarbeek

door Raymond van het Groenewoud

● 20.00

Raymond van het Groenewoud

WOENSDAG 13 MAART**DILBEEK**

Café Den Tat 02-502 38 80

(Masereelfonds)

Kalenbergstraat 9

Pompen en Verzuipen

door DeVieze Gasten

organisatie: Masereelfonds

● 20.00

VRIJDAG 15 MAART**TERVUREN**

CC Papeblok 02-768 03 00

Pastoor Vandersandestraat 15

Is liefde wel genoeg?

door Dimitri Van Toren en Bart Herman

● 20.30

ZATERDAG 23 MAART**KRAAINEM**

GC De Lijsterbes 02-721 28 06

Lijsterbessenbomenlaan 6

Zjef Vanuytsel en groep

● 20.00

ZATERDAG 23 MAART**HALLE**

CC 't Vondel 02-365 94 05

Grote Markt 1/02

Frank Boeijen

● 20.30

NIET TE MISSEN**ONE MAN SHOW****Recht-voor-de-raap**

Voor de vuist weg grappen rondstroomen is niet zo eenvoudig als het lijkt. Grootmeesters in het vak zoals een Youp van't Hek of Freek de Jonghe zullen dat zeker bevestigen. Hoewel hun avondvullende one man shows tot in het kleinste detail zijn voorbereid, proberen ze toch iedere avond zo gevat mogelijk in te spelen op de reacties van het steeds wisselende publiek.

De stand up comedians die hun kans wagen in de volgende editie van 'Bonjour Micro' moeten het zelfs doen zonder voorbereiding. Van hen wordt verwacht dat ze de toeschouwers onmiddellijk in de tang nemen of aan het lachen brengen. Elk flitsoptreden duurt amper een kwartier en wordt ingeleid door een uitbundige ceremoniemeester.

De rage van de stand up comedians waaide over uit de Verenigde Staten en Groot-Brittannië, waar het krioelt van conférenciers en animators. De rotten in het vak improviseren op alledaagse gebeurtenissen en op de actualiteit of maken zich ongegeneerd vrolijk over het uiterlijk van hun toehoorders. Als de vonken niet overslaan, wordt meteen een ander onderwerp aangesneden. Cabaretiers die de mist ingaan, mogen door hun veeleisend publiek uiteraard worden uitgejouwd. De Master of Ceremony zal de zaal wel tot de orde roepen.

'Bonjour Micro' - stand-up comedy
Linkebeek, GC De Moelie, vrijdag 15/3 om 20u.
Info: tel. 02-380 77 51

LD

VRIJDAG 29 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Bram Vermeulen

● 20.30

JAZZ**DONDERDAG 21 MAART
BEERSEL**

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenteveldstraat 34

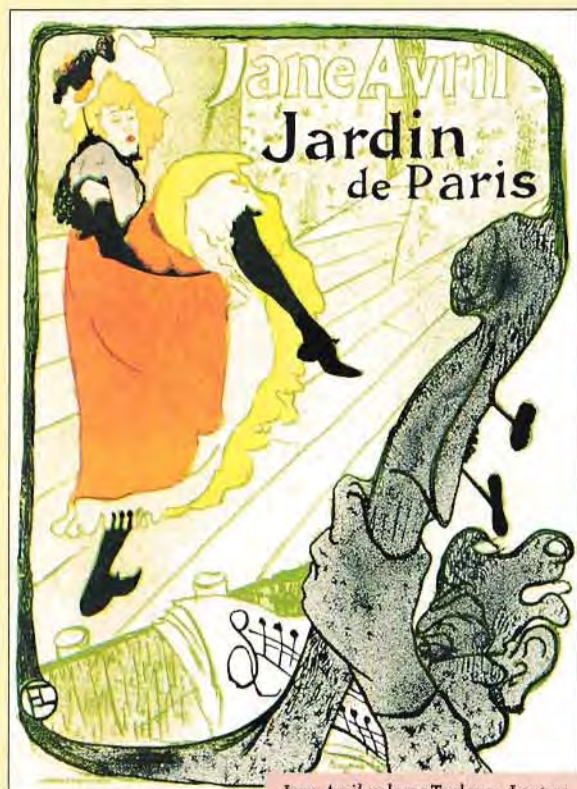
Jazzlabseries: Slang

● 20.30

Duveltjeskermis

Het Parijse nachtleven in de tijd van Toulouse-Lautrec

Jane Avril volgens Toulouse-Lautrec

De uitbundige dansrevues van weleer in de Moulin Rouge in Parijs en de provocerende cabaretspektakels in Le Chat Noir dankten hun faam vooral aan de affiches van de schilder Toulouse-Lautrec. In het Museum van Elsene kunt u uitzonderlijk die hele collectie gaan bewonderen en kennis nemen van talrijke verhelderende documenten over de periode waarin ze ontstonden. Wie waren de legendarische zangeressen en de kleurrijke cancan-virtuozen die hun stempel drukten op het Parijse nachtleven? En welke heren van stand waren hun beschermers?

De zwierige 'Goulue' en de graatmagere, maar lenige Valentin stelen de show op het oudste affiche dat in 1891 door de toenmalige eigenaar van de Moulin Rouge werd besteld. Getweeën vormden ze jarenlang een onafscheidelijk paar. Vooraleer ze elkaar leerden kennen, was zij wasvrouw en hij wijnverkoper. Toulouse-Lautrec moet in de ban zijn geweest van het goudkleurige haardotje, het gespikkelde bloesje en het zwierig benenstel van Louise Weber, zoals 'Goulue' eigenlijk heette. Haar bijnaam zinspeelde op haar drankzucht; als de toeschouwers waren vertrokken, dronk ze bijna dwangmatig de vele alcoholrestjes op. Valentin lijkt enigszins op Gerard de Duivel uit de strips van Nero. Vooraleer dit affiche in Montmartre werd opgehangen, werden een paar exemplaren – bij wijze van publiciteitsstunt – met een paardenkoets rondgereden. Daarover werd trouwens uitgebreid

bericht in de pers. Het 'kunstaffiche' was geboren! Cabaretpionier Aristide Bruant liet zich door Lautrec portretteren in een majestueuze pose, met een zwarte mantel, een brede hoed en een bloedrode sjaal die zijn imposante gestalte accentueren.

Jane Avril

De rijzige Jane Avril werd door Toulouse-Lautrec vooral bewonderd om haar elegantie. Als dochter van een courtesane had ze aanvankelijk weinig ambities en vroeg ze voor haar smaakvolle optredens niet eens een honorarium. Met haar collega May Belfort, die 'de witte orchidee' werd genoemd, had ze naast haar chaotische heterorelaties een intense lesbische verhouding. Nog meer bewondering oogstte Yvette Guilbert. Zij wordt stevast met lange, zwarte handschoenen afgebeeld. Toen ze de mismaakte schilder en affiche-ontwerper voor de eerste maal opmerkte, kon ze haar weerzin voor hem niet onderdrukken. Toch werd ze later zijn platonische boezemvriendin.

Trekpleisters

De Moulin Rouge werd eertijds gebouwd op de ruïnes van de balzaal 'Reine Blanche'. De wijn vloeide hier rijkelijk; pas nadat vele kruiken waren geleegd, werden er 'naturalistische quadrilles' gedanst. Andere Parijse trekpleisters waren het exotisch geïnspireerde huis 'Divan Japonais', de 'Mirliton', 'Les Ambassadeurs' en 'Le Lapin Agile'. Lautrec observeerde bij de stamgasten niet alleen pikante gedragingen, hij had ook oog voor de sociale verhoudingen. Hilarisch is de afgedwongen omhelzing op 'La Reine de Joie'; een animeermeisje kust een corpulente heer in smoking die aan een netjes gedekte tafel zit. Schilders als Renoir en Steinlen traden in het voetspoor van Lautrec en hoefden zeker niet voor hem onder te doen. Daarom zijn ze ook, zij het met minder werken, vertegenwoordigd op deze expositie. Voorts zijn er in Elsene juwelen en ornamenten te zien van de meesters van de 'art nouveau', afkomstig uit het Parijse Petit Palais. Tenslotte wordt nog aandacht besteed aan de vermaarde kunsthandelaar Ambroise Vollard, die boeiende prenten uitgaf van Cézanne, Bonnard en Vuillard.

Ludo Dosogne

'Paris 1900' en 'Toulouse-Lautrec, om en rond al de affiches'

Info: tel. 02-515 64 21

Museum van Elsene, Van Volsemstraat 71, Elsene
Nog tot 21 april. Van dinsdag tot vrijdag van 13u tot 18u30, zaterdag en zondag van 10u tot 17u.

Slang

FOLK

VRIJDAG 8 MAART

TERNAT

CC De Ploter 02-582 44 33

Kerkstraat 4

La Paloma Negra

door Ialma & Kadril

● 20.30

Ialma & Kadril

ZATERDAG 16 MAART

BEERSEL

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenteveldstraat 34

La Paloma Negra

door Ialma & Kadril

● 20.00

OPERETTE

ZATERDAG 16 MAART

HALLE

CC 't Vondel 02-365 94 05

Grote Markt 1/02

Operetteparels

door Heistse Operettekring

● 20.30

ZATERDAG 23 MAART

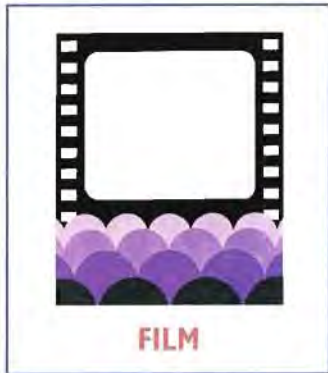
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Operette De Bietjes

● 14.00

**TOT 30 MAART
BRUSSEL**

Auditorium 44 en Nova

02-204 00 13

**20ste Internationaal
Festival van de
Fantastische Film, Thriller
en Science-Fiction**

 expo's van 1/3 tot 30/3, filmvertonin-
gen van 15/3 tot 30/3

DINSDAG 5 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

The Lord of The Rings

● 20.30

DINSDAG 5 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43

Gemeenteplein

The man who wasn't there

● 20.30

DONDERDAG 7 MAART
WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Fucking Amal

● 20.00

ZATERDAG 9 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

**Blinker &
het Bagbag-juweel**

● 14.00

ZONDAG 10 MAART
BEERSEL

CC De Meent 02-380 23 85

Gemeenteveldstraat 34

Chocolat

● 20.00

DINSDAG 12 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Vanilla Sky

● 20.30

DINSDAG 12 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43

Gemeenteplein

Olivetti 82

● 20.30

NIET TE MISSEN
FESTIVAL
**Festival van de Fantastische Film
staat open voor alle kunstvormen**

Extravagante modeontwerpers, surrealistische schilders en buitenissige podiumartiesten kunnen op het twintigste Festival van de Fantastische Film in Brussel moeiteloos concurreren met de zestig buitenlandse cineasten die in avant-première hun recentste werk voorstellen. In de vooravond en om middernacht worden doorgaans de moeilijker ondergrondfilms geprogrammeerd. De bloedstollende thrillers en populaire science-fiction films, die even na acht starten, zijn vaak op voorhand uitverkocht. In Cinema Nova komen de liefhebbers van 'harde stuff' aan hun trekken. Een aanrader is de blitse modeshow op zondag 17 maart, wanneer academiestudenten en leerlingen van de Bisschofsheims in hun origineelste outfit op het podium verschijnen. Het festival wordt afgerond met een spectaculair vampierenbal dat om middernacht in de Hallen van Schaarbeek begint. Alleen bezoekers met apocalyptische kostuums of voldoende make-up worden toegelaten. Maar opgelet! De hapjes en de drankjes ogen akelig rood. Wie ze wil proeven, doet dat op eigen verantwoordelijkheid. Het zwarte, klauwende spook op het affiche voor het Festival van de Fantastische Film komt uit het oeuvre van Edgar P. Jacobs, die de strips van 'Blake en Mortimer' tekende. Het Belgisch Centrum voor het Beeldverhaal zet in maart trouwens de tekenaars Hergé, Franquin, Schuiten, Bilal en Moebius in de bloemetjes omdat zij de vroegere festivalposters bedachten of inspireerden.

 Festivalaffiche ontworpen met
het spook van Edgar P. Jacobs

LD

**20ste Internationaal Festival van
de Fantastische Film, Thriller en Science-Fiction.**

Info: tel. 02-204 00 13

Expo's van 1 maart tot 30 maart 2002

Filmvertoningen van 15 maart tot 30 maart 2002

WOENSDAG 13 MAART
DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

**Turkije, brandpunt van
hellenisme en christendom**

door Paul De Schutter – exploratiefilm

● 20.00

MAANDAG 18 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43

Gemeenteplein

Farinelli

● 20.30

DINSDAG 19 MAART
GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43

Gemeenteplein

The Lord of The Rings

● 20.30

 U wil op de hoogte blijven van wat er reilt en zeilt in
de cultuur- en gemeenschapscentra in uw buurt?

 U houdt van theater, dans of muziek en vermijdt
liever de drukke stadscentra?

 Op www.applaus.be vindt u in een oogwenk wat u zoekt:
een praktisch overzicht van het programma-aanbod van
de 28 cultuur- en gemeenschapscentra van de provincie
Vlaams-Brabant, en van de rand natuurlijk! Veel plezier.

WOENSDAG 20 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Atlantis – animatiefilm van Disney

🕒 14.30

WOENSDAG 20 MAART

HALLE

CC 't Vondel 02-365 94 05
Grote Markt 1/02

Chicken Run

🕒 14.00

ZONDAG 24 MAART

BEERSEL

CC De Meent 02-380 23 85
Gemeenteveldstraat 34

La Stanza del Figlio

🕒 20.00

MAANDAG 25 MAART

HALLE

CC 't Vondel 02-365 94 05
Grote Markt 1/02

Pauline en Paulette

🕒 14.00

DINSDAG 26 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Spy Game

🕒 20.30

DINSDAG 26 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein

Mulholland Drive - knr

🕒 20.30

VRIJDAG 29 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

De Verlossing

🕒 20.00

DINSDAG 2 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Others

🕒 20.30

6 MAART TOT 1 APRIL

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Stad in zicht, foto-expo door

Geert Rochtus

10 TOT 17 MAART

MEISE

Tentoonstellingsruimte Nieuwe
Bibliotheek 02-272 00 28

Brusselsesteenweg 40

Silk House Rock, popsongs op
zijde door Monika Macken

TOT 13 MAART

SINT-AGATHA-BERCHEM

GC De Kroon (KroonKelder) 02-482 00 10

Jb Vandendrieschstraat 19

Anne Frank, een geschiedenis voor vandaag

organisatie: KTA-Zavelberg i.s.m.

GC De Kroon

TOT 21 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein

Jean Bernard Koeman & François Curlet

Wat kan het decreet 'Lokaal cultuurbeleid' voor u betekenen?

Minister van Cultuur Bert Anciaux gaf op 1 januari 2002 het startschot voor een nieuw decreet 'Lokaal cultuurbeleid'. Het decreet wil gemeenten aanzetten om werk te maken van een degelijk cultuurbeleid. Het voorziet niet alleen bijkomende financiële middelen, maar het biedt de gemeente en haar artistieke vrijwilligers ook heel wat mogelijkheden voor de toekomst. Speelt u toneel of muziek, beoefent u dans, beeldende kunst, poëzie of fotografie, zingt u in een koor,... en wilt u meer te weten komen over wat het decreet voor u of uw vereniging kan betekenen? Bij het Vlaamse Centrum voor Amateurkunsten ligt een informatiebrochure voor u klaar.

Meer info: **Vlaams Centrum voor Amateurkunsten**,
tel. 02-555 06 00, e-mail info@vca.be,
www.amateurkunsten.be

TOT 31 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Kam Kiest voor Kunst:

Jacques Cums,
aquarel en tekeningen

TOT 31 MAART

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Foyertentoonstelling

door cursisten aquarelatelier

TOT 11 APRIL

GRIMBERGEN

CC Strombeek-Bever 02-263 03 43
Gemeenteplein

Lynn Piccu & Yvonne De Grazia

TOT 21 APRIL

ELSENE

Museum van Elsene 02-515 64 21
Van Volsemstraat 71

Toulouse-Lautrec, om en rond al de affiches

open van dinsdag tot vrijdag van
13u tot 18u30, zaterdag en
zondag van 10u tot 17u.

VOORDRACHTEN CURSUSSEN

DINSDAG 5 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

België bekeken – lezing door
Siegfried Bracke (journalist)

🕒 14.00

WOENSDAG 6 MAART

DILBEEK

Café Den Tat 02-502 38 80
(Masereelfonds)

Kalenbergstraat 9

Historici over 1302

een gesprek tussen Wouter Van de Winkel
en Veronique Lambert
organisatie: Masereelfonds

1. PUT BALL IN FRIDGE FOR 3 HOURS
2. TAKE DRILLING MACHINE AND A 6 MM DRILLBIT
3. DRILL HOLES ON BLUE SPOTS
4. DRINK WOOLKA ALONE

François Curlet

DONDERDAG 14 MAART**OVERIJSE**

GC Den Blank 02-502 38 80
(Masereelfonds)

Begijnhofplein 10

Conscience, 1302 en de symbolen van Vlaanderen

lezing door Roel Jacobs

organisatie: Masereelfonds

DINSdag 19 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Gezonde voeding - lezing door Greet Vansant (professor KUL)

● 14.00

DONDERDAG 21 MAART**WEZEMBEEK-OPPEM**

Het Pleintje 02-731 76 94
Opberg 23/1

Alternatieve energie voor huishoudelijke toepassingen

organisatie: groene werkgroep 'Ecolev'

● 20.00

VRIJDAG 22 MAART**WOLVERTEM**

Fusieschool 02-270 08 93
Hoogstraat 40

Eetbare wilde planten

lezing door Lucrèce Roegiers (Velt)

organisatie: Natuurpunt Meise

De nieuwe brochure 'Birrebeekvallei', een uitgave van Natuurpunt Meise met daarin informatie over het natuurgebied en de wandelroute in de vallei, kan tevens op bovenstaand nummer worden aangevraagd.

● 20.00

CURSUSSEN**DINSdag 5 MAART****SINT-GENESIUS-RODE**

P.O. Bibliotheek 02-365 07 56
Dorpstraat 42

Start gratis cursus Inleiding tot het internet

organisatie: VIAC vzw

6, 13, 20, 27 MAART**OVERIJSE**

Kinderdagverblijf 't Beierskind
02-687 99 14

Brusselsesteenweg 145

Gratis cursus Borstvoeding voor zwangeren en jonge ouders

organisatie: vzw Borstvoeding

● 20.30

12 EN 19 MAART**GRIMBERGEN**

Abdij 03-385 33 61

De Axenroos: Relatiewijzen in

kaart gebracht

organisatie: Vormingscentrum Samen

VRIJDAG 15 MAART**ITTERBEEK**

Recreatiecentrum 02-532 34 69
Keperenbergstraat 37

Bloemschikken: Lentestukje uit de tuin

organisatie: Velt Pedevallei en Velt Lennik

18 EN 23 MAART**HALLE**

CC 't Vondel 02-365 94 07
Grote Markt 1/02

Linosedne voor volwassenen

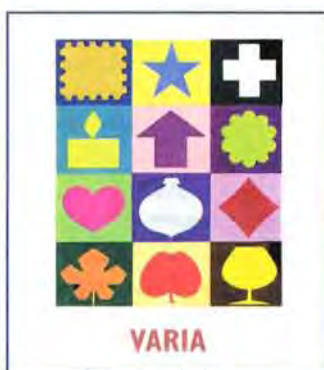
● 19.30

DONDERDAG 21 MAART**HALLE**

CC 't Vondel 02-365 94 07
Grote Markt 1/02

Greencursus voor volwassenen

● 19.30

VRIJDAG 22 MAART**LINKEBEEK**

GC De Moelie 02-380 77 51
Sint Sebastiaanstraat 14

Praatcafé in samenwerking met

de Cultuurraad van Linkebeek.

5 centrale gasten vertellen verhalen rond

de thema's 'Bijnamen en spotnamen -

folklore' en 'Het kermisleven in Linkebeek

en op 't Holleken'.

Verhalen over deze thema's zijn welkom

op tel. 02-380 77 51

● 20.00

MAANDAG 1 APRIL**DIEGEM****Jaarmarkt en rommelmarkt**

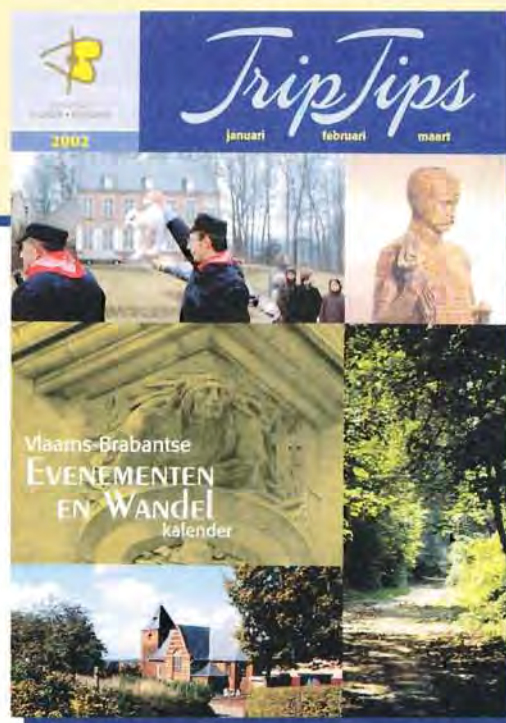
in het centrum van Diegem

02-254 12 11

Tips voor trips

In de evenementen- en wandelkalender 'Trip Tips' maakt Toerisme Vlaams-Brabant vier keer per jaar een overzicht van stoeten, processies, volksfeesten, tentoonstellingen en festivals her en der in de provincie. Wie zijn ontspanning graag in de buitenlucht zoekt, vindt ongetwijfeld inspiratie in de uitgebreide lijst streek-, natuur- en stadswandelingen onder begeleiding. De streek- en natuurwandelingen duren hooguit 3 uur en zijn 6 tot 8 km lang. Duur en afstand mogen dus voor niemand een bezwaar vormen!

'Trip Tips' kan aangevraagd worden bij Toerisme Vlaams-Brabant, tel. 016-26 76 20, e-mail toerisme@vl-brabant.be. Ook voor de brochures 'Vlaams-Brabant: wandelen, fietsen, genieten', 'Uitstappen voor groepen in Vlaams-Brabant 2002', 'Toeristische boottochten' en 'Logiesbrochure 2002' kunt u op bovenstaand adres terecht.

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 april tot 4 mei 2002 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 11 maart a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02/767 57 86 of e-mailen naar randkrant@pi.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactiedadres:

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Chris Vandendriessche.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaerts, Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse minister van Jeugd, Cultuur, Brusselse aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Dat de dorpsnaam Meise 'hoeve' kan betekenen, is niet verwonderlijk. De randgemeente ligt aan het begin van de A12 Brussel-Antwerpen maar oogt nog landelijk, althans in noordelijke richting, boven de deelgemeente Wolvertem. Overal in Meise liggen oude hofsteden en voorbij het gehucht Meuzegem ligt zelfs het nieuwe, laat twintigste-eeuwse Pauwenhof. De namen van de hoeves zijn beeldig, die van sommige kerken vreemd: ze zijn aan de heiligen Brixius, Quintinus, Medardus en Gildardus gewijd. De Achtkerkenloop, een verkenningronde van Meise, werd herdoopt naar de man die momenteel tegenover de kerk van Sint-Brixius-Rode woont, en heet nu de Eddy Merckxroute. Die 37 km lange fietstocht telt cols. Daarom verken ik Meise liever op mijn manier, met de auto, te voet en op papier.

De sterke mannen van Meise

Wie we daar hebben! Baron d'Hoogvorst! De man die aan de Sint-Martinuskerk van Meise op een hoge sokkel staat, is voor mij een oude bekende uit de tijd dat ik geschiedenislerares was en les gaf over de Belgische Revolutie van 1830. In de plaats van mijn leerlingen de officiële versie van de feiten uit het hoofd te laten leren, vroeg ik hen het boekje 'De verloren strijd van Gaspard' te lezen dat een volkse versie van de feiten gaf. Baron d'Hoogvorst speelde een hoofdrol in dat boekje als een van de grote mannen van de revolutie. Hij was de opperbevelhebber van de burgerwacht die werd opgericht om de orde te handhaven en de eigendommen van de rijken te beschermen, hij trad op als een gesprekspartner van de prins van Oranje, hij werd lid van het Voorlopig Bewind dat de onafhankelijkheid van België uitriep en de nieuwe staat vormgaf. Die hoofdrol had d'Hoogvorst welteverstaan ook in de werkelijkheid gespeeld, naar ik veronderstel volkomen volgens de gedragsregels van de hogere standen. Omdat dat laatste in mijn wie weet hoe realistische lesboekje extra in de verf werd gezet, trad de baron erin op met de hoogmoed, betweterij en bazigheid die ook eigen waren aan de hogere standen, zeg maar de rijke mensen. Met dat alles in het achterhoofd, bestudeer ik baron d'Hoogvorst op zijn sokkel in Meise met gemengde gevoelens en schokt het me niet dat hij oneerbiedig met pompoenen is versierd. Ik begroet hem niet hartelijk, maar wel benieuwd. Hoe is hij, een van de Vaders des Vaderlands, in de rand terechtgekomen? Emmanuel Vanderlinden d'Hoogvorst was, zo blijkt, een Brusselaar die van jongsaf aan thuis was in het ouderlijk zomerverblijf 'Hof te Meise' dat later zijn

erfgoed werd. En zoals dat ging in de negentiende eeuw, werd de kasteelheer van het dorp ook de burgemeester, in dit geval van 1807 tot 1866 - stel u voor: meer dan een halve eeuw lang. Geen dertig jaar na zijn dood kwam baron d'Hoogvorst dan als standbeeld in zijn gemeente te staan, pal voor de kerk, in zijn patriottisch uniform van 1830.

De edelmoedige kasteelheer

Baron d'Hoogvorst was in de negentiende eeuw de sterke man van Meise en is dat in de herinnering van de Meisenaren gebleven. Toen zijn standbeeld in 1893 werd onthuld, stak de toenmalige burgemeester een feestrede af waarin hij d'Hoogvorst lof toezwaaide omdat hij 'behoefstigen en ongelukkigen steun verleende'. In een recent boekje van de plaatselijke heemkundige kring blijkt die kijk op de baron niet veranderd te zijn en staat 'dat de burgervader van onze gemeente zich als een vader gedroeg voor zijn ondergeschikten' - voorwaar een ander beeld van d'Hoogvorst dan in het boekje dat ik als lerares gebruikte.

Maar de Meisenaren zijn het niet vergeten: dat d'Hoogvorst na de misoogst in 1816 kwietschelding van landpacht voor dat jaar gaf, en dat hij na de grote brand op Paasdag 1826 de vernielde huizen liet heropbouwen zonder er daarna huur voor te vragen. Hij gaf de mensen werk, liet hen zowel zijn eigen kasteel verbouwen en zijn eigen vijvers uitgraven, als openbare werken uitvoeren. Hij schonk zijn dorpingen een kerkhofmuur, riolering, het eikenhout voor de vergroting van de kerk van Wolvertem, twee klokken voor de kerk van Meise en de kasteeldreef naar Grimbergen. In het heemkundige boekje wordt dit alles samengevat onder de tussentitel 'Een edelmoedig kasteelheer'.

De grens tussen het openbaar terrein van de gemeente en het privé-domein van de baron en de scheidinglijn tussen zijn optreden als kasteelheer en dat als burgemeester moeten allesbehalve scherp getrokken zijn geweest. Die onduidelijkheid wordt door de vroegere kasseiweg van Wolvertem naar Brussel geïllustreerd. Meise en Wolvertem stonden grond af voor die kasseiweg en d'Hoogvorst bekostigde de aanleg, waarna de onderhoudskosten werden gedekt door de heffing van bareelrecht aan de Sint-Annakapel. De som van dit alles was dat de weg het privé-bezit werd van de baron, die daardoor beschikte over een rode loper naar het koninklijk paleis, waar hij kind aan huis was, en dat aan het eindpunt van de kasseiweg lag.

22

Hof te Meise anno 1891

FOTO: IER DE CUYVEN

De verwende Meisenaren

Het paternalisme van d'Hoogvorst en konsoorten is intussen even definitief verdwenen als het Hof te Meise. Het riante gebouw brandde af in 1945, terwijl het werd gebruikt door de geallieerden. Het voormalige privé-domein van de kasteelheer-burgemeester vormde toen al lang één geheel met het aanpalende park van het kasteel van Bouchout. Dat was op het eind van de negentiende eeuw aangekocht door koning Leopold II, die er zijn zus Charlotte liet wonen, de ongelukkige ex-keizerin van Mexico, ook een hoofdpersonage in de geschiedenis van Meise. In 1958 promoveerde het grote park van het kasteel van Bouchout

en het voormalige Hof te Meise tot de Rijksplantentuin, dé rijkdom en attractie van Meise, tweehonderd hectaren groen in het centrum van de gemeente. Vlakbij de kerk en het standbeeld van baron d'Hoogvorst ligt trouwens een zij-ingang van de plantentuin die speciaal voor de Meisenaren is bedoeld. Zij lopen er in hun prachtige park gratis binnen, precies op de plaats waar zich destijds het Hof te Meise tussen de bomen aftekende. Daarbij komt dat de Meisenaren vorig jaar van hun gemeente een spiksplinter-nieuwe openbare bibliotheek hebben gekregen. Die ligt ook in het centrum, tussen het gemeentehuis en de plantentuin, tegenover de kerk en het standbeeld van d'Hoogvorst. Stel je voor: op mooie dagen kunnen de Meisenaren in hun bibliotheek een boek gaan ontlenuen en dan via hun persoonlijke rode loper hun plantentuin binnenwandelen om er in de zon te gaan zitten lezen aan de vijver, onder de bomen, in het gras van het voormalige Hof te Meise.

De nieuwe Belgen

Er zijn na burgemeester d'Hoogvorst nog andere sterke mannen aangetreden in Meise, ook politici die de bevolking aan zich wilden binden. Schepen Jos Chabert was zo iemand. Hij overtuigde het gemeentebestuur er in 1967 van om voor de toenemend gemengde bevolking van Vlamingen, Franstaligen en buitenlanders gemeentelijke taalleergangen te organiseren. Die barstten binnen de kortste keren uit hun voegen terwijl ze uitgroeiden tot een 'Audiovisueel Centrum voor Volwassenenonderwijs'. Dat centrum, zeg maar die school, is nu gehuisvest in Wolvertem én in Jette - raar maar waar: het bestuur van de randgemeente Meise zorgt niet alleen voor onderwijs op haar eigen grondgebied, maar ook in de hoofdstad.

Ik bezoek de school in het gezelschap van Jef De Cuyper, die er de eerste directeur van werd, de vader van het Volwassenenonderwijs van Meise. In het Audiovisueel Centrum worden ook lessen informatica, dactylo en huishoudelijk naaien gegeven en worden in de taalleergangen tien talen aangepakt. Maar ik ben alleen benieuwd naar de cursus Nederlands, de sociaal nuttigste taalcursus in de rand en aan de Vlaamse kant van immigratieland België. Ik kom terecht in een klas van twaalf leerlingen die vier voormiddagen per week drie uur Nederlandse les volgen. Ze komen

FOTO: EDGARD AUSTEENS

Standbeeld baron d'Hoogvorst

zowel uit de hele wereld als uit diverse Vlaamse en Brusselse gemeenten: de Albanees komt uit Londerzeel, de Oekraïense uit Schepdaal, de Kirgies uit Grimbergen, de ene Braziliaanse ook uit Grimbergen en de andere uit Brussel, de Portugees uit Schaarbeek, de Armeniër uit Laken, de Zaïrees komt uit Strombeek-Bever, zijn twee zussen komen uit Molenbeek en alleen de Iranees en de Kazach komen uit Meise-Wolvertem zelf. Op de lijst van alle cursisten (een paar duizend) in het schooljaar 2000-2001 is 25,64 procent uit Meise afkomstig, zodat de gemeente met haar volwassenonderwijs toch nog altijd in de eerste plaats haar eigen volk verwent,

nieuwe Belgen, buitenlanders en asielzoekers inbegrepen.

Zij-ingang naar het land van belofte

'Meise heeft nooit problemen gehad met anderstaligen,' getuigt Jef De Cuyper, 'vroeger niet, omdat we zo tijdig met de taalcursussen Nederlands zijn begonnen, en nu niet, omdat we intussen een sterke traditie hebben opgebouwd en een stevige infrastructuur hebben verworven.' Dat de leerlingen Nederlands nu vooral arme vreemdelingen zijn, in het bijzonder asielzoekers, is nogal wies: zij hebben de lessen broodnodig én krijgen die nagenoeg gratis. Elk van de twaalf leerlingen met wie ik kennismaak, heeft zijn of haar specifieke redenen om Nederlands te leren, maar door hun twaalf verhalen loopt natuurlijk dezelfde rode draad: deze mensen willen vooruitkomen in het leven, aan het werk gaan en hun draai vinden in België. Ze willen kortom werken, wonen, winkelen onder Nederlandstaligen. Het is gemakkelijker Nederlands te leren dan Frans, beweren vooral de Russischtaligen. Als je hoort hoe sommigen het na pas enkele maanden verblijf in België er vanaf brengen, blijkt dat te kloppen.

Achter het Audiovisueel Centrum van Meise staat behalve de gemeente zelf ook het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap. De bewering dat door die bundeling van krachten en geld een rode loper wordt uitgerold om toekomstige Belgen Vlaanderen binnen te halen, zou een overdrijving zijn - ook al omdat sommige leerlingen met het openbaar vervoer en te voet uren onderweg zijn om in Wolvertem te geraken. Maar er is daar in Meise toch een zij-ingang voor vreemdelingen geopend, waardoor ze gemakkelijker binnen kunnen in hun land van belofte. Dat is niet meer het België van 1830 en baron d'Hoogvorst, en ook niet meer het België van de jaren negentienvierzestig en Jos Chabert. Dat is wel het België van de jaren tweeduizend en de Albanees uit Londerzeel en konsoorten.

Brigitte Raskin

• Audiovisueel Centrum, Stationsstraat 15, 1861 Meise-Wolvertem, 02-269 55 46 en <http://www.avc.be>.

• Eddy Merckxroute, Meise en omgeving, v.z.w. Toerisme Vlaams-Brabant, Diestsesteenweg 52, 3010 Leuven, Tel: 016-26 76 20, e-mail: toerisme@vl-brabant.be

van huizen en tuinen

Rozentuin van Coloma viert mee met het internationale Jaar van de Roos

24

'Het Jaar van de Roos - 2002 is een wereldwijde promotiecampagne voor de roos. Het is de meest geliefde bloem ter wereld die de mens sinds het begin der tijden heeft gefascineerd en die zijns gelijke niet kent in de geschiedenis, de beeldende kunsten, muziek, literatuur,...' aldus de voorzitter van de Amerikaanse rozenvereniging die aan de basis ligt van dit rozenjaar. Bedoeling van het rozenjaar is om 'de teelt van en de liefde voor onze nationale bloem te bevorderen', zo heet het met de nodige patriottische pathos.

Coloma doet mee

Het Jaar van de Roos mag dan op de eerste plaats een Amerikaans aangelegenheid zijn, de Wereld Federatie van Rozenverenigingen heeft zich bij dit initiatief aangesloten en heeft al haar leden opgeroepen om dit jaar speciale activiteiten te organiseren. Ook België is lid van die Wereldfederatie, maar zover we konden nagaan, heeft de officiële Belgische Rozenvereniging 'De Vrienden van de Roos' (nog) geen speciale activiteiten gepland.

Wie wel op de kar is gesprongen, is de rozentuin Coloma in Sint-Pieters-Leeuw. Het is (voorlopig) de enige niet-Amerikaanse rozentuin die op de officiële website van het Amerikaanse Year of the Rose (www.rose-2002.org/colomagarden.html) wordt voorgesteld en die bovendien met een concreet project voor een heus rozenmuseum deelneemt aan het Jaar van de Roos.

Internationale rozentuin

De rozentuin in het vroegere kasteel-

Het Amerikaanse Congres heeft 2002 uitgeroepen tot Jaar van de Roos. In heel Amerika worden dit jaar rozenfestivals georganiseerd, nieuwe rozentuinen aangelegd en wordt de roos op alle mogelijke manieren gepropageerd. Ook de rozentuin van Coloma in Sint-Pieters-Leeuw doet mee aan dit internationale Rozenjaar.

park van Coloma is met meer dan 3.000 rozenvariëteiten op 30.000 struiken waarschijnlijk de grootste rozentuin van ons land met de omvangrijkste collectie.

De tuin bestaat uit vier grote delen: een formele rozentuin; een collectietuin waarin hulde wordt gebracht aan de beste rozen van Vlaanderen; een historisch tuin waarin alle belangrijke stamouders van de moderne roos zijn

'De roos is de meest geliefde bloem ter wereld, die de mens sinds het begin der tijden heeft gefascineerd'

aangeplant, met naast de vele botanische rozen ook een enorme verzameling oude rozelaars met hun meestal prachtig gevormde bloemen en hun ongewonaarde geur. Hier groeien ook variëteiten die uitmunten door hun groei- en bloeikwaliteiten, maar daarnaast bij-

zonder bestand zijn tegen de meest voorkomende rozenziekten. De vierde en grootste tuin is de internationale rozentuin met rozen uit diverse landen van de Europese Unie, Oost-Europa, het Midden-Oosten, Noord-Amerika, Australië en Nieuw-Zeeland. De rozen in de internationale tuin zijn allemaal gekozen in samenspraak met instellingen of rozenverenigingen uit de betrokken landen zelf. Op die manier verkreeg De Rozentuin van het eerste ogenblik af een representatieve selectie en legde hij een stevige basis voor verbreding en uitdieping in de toekomst.

Geschiedenis van de roos

Het is de bedoeling om naar aanleiding van het internationale Jaar van de Roos een nieuw 'Museum van de Roos' te openen. Een vervallen torengebouwtje in het park wordt momenteel gerestaureerd en zou tijdens de rozendagen van Coloma, in het laatste weekend van juni, officieel worden geopend. Het museum zal een overzicht bieden van de geschiedenis van de roos van de oudheid tot vandaag. Verder zal het sociale en culturele belang van de roos worden voorgesteld aan de hand van oude afbeeldingen en schilderijen. Tenslotte komt er een multimediaal project waarbij de bezoeker via elektronische weg meer informatie kan opzoeken over alle rozen die in Coloma groeien.

Paul Geerts

INFO Alle informatie over het Internationale Jaar van de Roos is te vinden op de uitstekende website www.rose-2002.org

Taalgebruik in de rand en in Brussel

Kun je de taaltoestand in Brussel vergelijken met die in de rand? Niet echt, want Brussel is een toren van Babel en de rand maakt deel uit van het taalhomogene Nederlandstalig Vlaanderen. Rudi Janssens, socioloog aan de Vrije Universiteit Brussel, ziet hier en daar wel parallellen tussen de situatie in de hoofdstad en die in de rand. Randkrant sprak met hem naar aanleiding van de recente publicatie van zijn boek 'Taalgebruik in Brussel. Taalverhoudingen, taalverschuivingen en taalidentiteit in een meertalige stad'.

'Mijn onderzoek toont aan dat zich bij de inwoners van de hoofdstad duidelijk een soort 'Brussels gevoel' aftekent. De toenemende internationalisering is daaraan uiteraard niet vreemd. Vanuit dat 'Brussels gevoel' krijg je de roep naar tweetalig of meertalig onderwijs, de vraag naar tweetalige politieke partijen of partijen die de samenstelling van de Brusselse diversiteit weerspiegelen, en de wens naar een statuut los van Vlaanderen en Wallonië', zo vat Janssens de kernideeën uit zijn boek samen. Hij lanceert bewust het nieuwe begrip 'Brussels gevoel' om de hete brij van het

veel gevoeliger begrip 'Brusselse gemeenschap' te kunnen ontwijken. 'De term 'gemeenschap' heeft in België immers een heel andere klankkleur', merkt hij fijntjes op.

Vloeken in de kerk

Rudi Janssens realiseert zich dat vragen naar tweetalig of meertalig onderwijs in de Vlaamse rand of in de zes faciliteitengemeenten, gelijk staat met vloeken in de kerk. 'Vlaanderen is tenslotte een taalhomogeen gebied. Zelfs als er in sommige gemeenten al veel

'Jonge Franstaligen beseffen dat je het op professioneel vlak niet meer kunt maken als je geen Nederlands kent'

anderstaligen wonen, dan verandert dat nog niets aan het Nederlandstalig karakter van die gemeenten. Bovendien stel ik vast dat veel kinderen van anderstaligen naar eigen scholen - Deutsche Schule of de British School - of naar een internationale school gaan. Daaruit blijkt dat er sprake is van een sociologische tweedeling: de beter gesitueerden sturen hun kinderen naar deze eerder elitaire scholen, terwijl de anderen zich moeten inpassen in de bestaande (school)structuren. De faciliteitengemeenten vormen qua onderwijs nog eens een probleem op

zich, maar daarover loopt momenteel een ander onderzoek in de schoot van ons studiecentrum. Over enkele maanden hopen we met die resultaten naar buiten te komen.' Volgens Rudi Janssens hebben ingrepen in de wetgeving inzake onderwijs in Brussel veel minder verstrekkende gevolgen dan in de rand en/of in de faciliteitengemeenten. 'Brussel is beter bestand tegen aanpassingen door zijn omvang en omdat het een smeltkroes van allerlei nationaliteiten is. De bitsigheid van twee tegengestelde kampen die merkbaar is in de rand, verdwijnt in Brussel naarmate de stad kosmopolitischer wordt. De hoofdstad heeft haar bicommunautair denkkader afgeschud', aldus Janssens.

Professioneel gehandicapt

Uit het onderzoek blijkt ook dat de economische motor van het verfransingsproces is stilgevallen. 'Nederlandstaligen spreken thuis hun eigen taal en sturen hun kinderen, in tegenstelling tot vroeger, nu naar het Nederlandstalig onderwijs. Tegelijk verkiezen ook de jonge Franstaligen zowel in Brussel als in de rand meer en meer het Nederlandstalig onderwijs voor hun kinderen, omdat ze beseffen dat je het op professioneel vlak niet meer kunt maken als je geen Nederlands kent.'

Johan Cuppens

Rudi Janssens, *Taalgebruik in Brussel. Taalverhoudingen, taalverschuivingen en taalidentiteit in een meertalige stad*. VUBPRESS, Brusselse Thema's nr. 8, 2001, 312 blz., 14,90 euro.

Sprachgebrauch im Rand und in Brüssel

Kann man die Sprachsituationen in Brüssel und im Rand miteinander vergleichen? Nicht wirklich, denn in Brüssel herrscht ein babylonisches Sprachgewirr und der Rand bildet einen Teil des sprachhomogenen niederländischsprachigen Flandern. Rudi Janssens, Soziologe an der Vrije Universiteit Brussel (VUB), sieht aber dennoch hier und da Parallelen zwischen der Situation in Brüssel und der im Rand. Rudi Janssens behauptet unter anderem, dass der ökonomische Motor der Französisierung zum Stillstand gekommen ist, und das gilt sowohl für Brüssel als auch für den Rand.

WEERWERK

Waarschuwing: dit is als altijd een column, een subjectief en kritisch artikel. Ik verwoord mijn kijk op een onderwerp op mijn manier. Een columnist 'ikt'. Columns vormen uitlaatkleppen, eerst voor de schrijver, dan voor de lezer. Columns wekken immers instemming, ergernis, tegenspraak op, en soms weerwerk. Dat is de bedoeling: columnisten zijn stokers.

In januari had ik het in mijn stuk 'Wachten op asiel' andermaal over het aangekondigde asielcentrum in het voormalige sanatorium van Overijse. Er viel alleen te berichten dat de verbouwingen niet waren gestart en dat de opening van het centrum lang niet in zicht is. Vandaar dat ik mijn aandacht van de honderden toekomstige naar de tientallen aanwezige asielzoekers in Overijse verschoof. Zo kwam ik terecht in het bestaande doorgangshuis voor asielzoekers in een voormalig gemeentelijk schoolhuis. Ik vond het er niet breed en comfortabel wonen en had daar mijn bedenkingen bij. Ik besloot mijn stuk als volgt: 'Overijse heeft zopas zijn zwembad spectaculair vernieuwd. Daarbij bleef blijkbaar geen restant tegels, laat staan budget, over om dit schoolhuis elementair sanitair te restaureren.' Ik had gezegd - en in mijn eindzin de bal in het kamp van het gemeentebestuur gelegd. (Dat heb je met columns die in een maandblad verschijnen en anderhalve maand eerder worden geschreven. Ze kunnen niet inpikken op het onderwerp van de dag, stellen daarom zelf een onderwerp aan de orde en moeten er de nodige informatie bijleveren om hun subjectieve en kritische uitspraken te onderbouwen.)

Een van de lezers van het stuk voelde zich terecht persoonlijk aangesproken: Geert Segers, in Vlaanderen de radio-man met de belcantostem en in Overijse de voorzitter van het OCMW. Zijn centrum gaat over de asielzoekers die van hogerhand naar Overijse zijn doorgesluisd, en ook over het doorgangshuis waarin enkele gezinnen onderdak vinden. Segers bood weerwerk op mijn stuk en stuurde een brief rond. Een beleefde en interessante brief, daar niet van, maar hij begint wel met te zeggen dat hij wil wijzen op 'enkele onjuistheden' en eindigt met te zeggen

orde te maken. Er komen nieuwe sanitaire ruimtes, nieuwe keukeneenheden, alles wordt vernieuwd en verbeterd zodat we uiteindelijk fier mogen zijn op ons doorgangshuis. De uitvoering van die werken zal vermoedelijk halfweg 2002

gebeuren.' Zie je wel dat er 'eindelijk' iets moest gebeuren en mijn informatie niet onjuist was.

Maar goed zo! Segers spreekt over 'ons doorgangshuis'. Mooi zo! Overijse zal in sociaal beleid gaan uitblinken, als de asielzoekers het breder en comfortabeler zullen hebben en het OCMW zich behalve administratief ook menselijk om hen zal bekommeren.

Zijn 'onjuistheden' zijn Segers van harte vergeven, in ruil voor zijn vooruitzichten. En laat me hem bovendien iets toegeven. Ik ben een serieuze journalist en gaf juiste informatie. Ik ben een columnist en kan het daarom niet hebben dat Segers mijn stuk 'wat te subjectief' vindt. Maar ik ben ook een stoker van een columnist en deed natuurlijk opzettelijk wat Segers tot zijn weerwerk moet hebben geïnspireerd: ik maakte geen onderscheid tussen het huidige en het vorige gemeentebestuur. Dat er ballast wordt meege-sleept 'uit de vorige legislatuur', zoals Segers het uitdrukt, is tenslotte zijn probleem. Ik gaf kritiek op de in het verleden misgroeide situatie, en nog geen krediet aan de toekomstplannen. 'We zijn dus wel degelijk bezig en voegen dan ook de daad bij het woord', schrijft de OCMW-voorzitter, om mijn zin over de recente spectaculaire vernieuwing van het zwembad en de noodzakelijke elementaire vernieuwing van het doorgangshuis onderuit te halen. Maar hoe kon ik, beste Geert Segers, eind 2001 douches beschrijven die het OCMW pas halfweg 2002 zal installeren? Geen nood: de toekomst is aan het huidige gemeentebestuur!

Brigitte Raskin

FOTO: RITA DANIELS

dat van Randkrant 'juiste informatie' wordt verwacht. Daarbij wijst hij dan geen enkele onjuistheid aan, integendeel, hij bevestigt punt na punt wat ik schreef. Dat het aangekondigde asielcentrum ressorteert onder Binnenlandse Zaken. Dat de Onthaalgroep Vluchtelingen Overijse verdienstelijk vrijwilligerswerk verricht. Dat het OCMW voor de dossiers van de asielzoekers zorgt. Dan komt de kat op de koord. Want bij het OCMW beland, schreef ik dat Overijse niet uitblinkt in sociaal beleid. Dat spreekt de voorzitter van het OCMW tegen. Want de ex-Rus die geen OCMW-leefgeld meer kreeg toen ik bij hem op bezoek was, kreeg het een maand later weer wel. Want er wordt gesleuteld aan de begeleiding van de asielzoekers, versta: het werk van de vrijwilligers zal door welzijnswerkers van de gemeente worden overgenomen. Want de OCMW-raad en het gemeentebestuur hebben werk gemaakt 'van een lastenboek om het doorgangshuis volledig op te knappen en definitief in

Huisdieren steeds vaker aan hun lot overgelaten

De tien dierenasielen in Vlaams-Brabant kampen met grote problemen. De beperkte capaciteit en de te hoge werkingskosten zijn er daar twee van. Bovendien werken in de sector veel vrijwilligers en is samenwerking tussen de asielen soms ver te zoeken. Het provinciebestuur van Vlaams-Brabant trekt nu 223.104 euro uit om de asielen te steunen.

Uit een onderzoek van de provincie is gebleken dat er een gebrek is aan goed ingerichte erkende dierenasielen, en dat er nog te weinig samenwerking is tussen de asielen onderling. Het provinciebestuur wenst dan ook samen met de gemeentebesturen deze problematiek aan te pakken. 'Vier grote opvangcentra voor Vlaams-Brabant zou ideaal zijn', zegt Jef Janssens van het asiel in Zemst, 'dus één centrum voor de sectoren Leuven, Vilvoorde-Zemst, Diest-Aarschot en Pajottenland. Ik ijver al tien jaar voor een schaalvergroting omdat zo een aantal van onze problemen kunnen worden opgelost. Omwille van de lawaaihinder sturen we onze honden nu al naar het asiel Savu in Gooik. Het aantal katten dat we binnenkrijgen, overstijgt ook ruim onze capaciteit. Voor slechts 30 procent van hen vinden we een nieuw baasje. Alle anderen moeten we euthanaseren, maar dat brengt grote kosten met zich mee. Het inslapen zelf kost 4,96 euro per kat. Ze moeten verpakt worden in een speciale zak van 6,82 euro. De kadavers moeten worden opgehaald door een gespecialiseerde dienst. Dat kost 39,66 euro. Om de kosten te drukken, verzamelen we nu de dode dieren in diepvriezers en laten ze in bulk ophalen.' Daarnaast komen de kosten voor het steriliseren van dieren die geadopteerd worden, de verplichte vaccinaties en het inplanten van een identiteitstransponder. 'We kunnen dat

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Les animaux domestiques abandonnés à leur sort

Les dix refuges pour animaux du Brabant flamand sont confrontés à des problèmes aigus. Parmi ceux-ci figurent notamment des capacités limitées et des frais de fonctionnement trop élevés. De surcroît, le secteur est tributaire de l'aide de bénévoles et la collaboration entre les différents refuges reste insuffisante. L'administration provinciale du Brabant flamand avance aujourd'hui 223.104 euros en guise de subsides aux refuges. Ces subsides provinciaux d'investissement ne sont pas mis à la seule disposition des trois refuges agréés: les petits refuges devant accomplir des travaux d'aménagement peuvent eux aussi en bénéficier. L'administration provinciale entend, par cette mesure, favoriser l'expansion de ces refuges.

onmogelijk allemaal doorrekenen aan onze adoptiepartners,' vindt Janssens, 'want het is nu al zo moeilijk om de dieren kwijt te raken. De subsidie van de provincie is dan ook meer dan welkom, al mogen we met de investeringssubsidie wel geen mensen of middelen betalen.'

Geld voor de dierenarts

'We weten dat investeringen het zwaarst wegen voor een asiel', zegt initiatiefnemer gedeputeerde Wiske Ockerman. 'Door het toekennen van een investeringssubsidie zal er geld vrijkomen dat de centra voortaan kunnen besteden aan bijvoorbeeld verwarming, voeding en de dierenarts.' In december 2001 heeft gedeputeerde Ockerman de tien

Vlaams-Brabantse dierenasielen laten weten dat het reglement inzake investeringssubsidies was goedgekeurd. 'Om in aanmerking te komen voor een subsidie moet het asiel erkend zijn of een erkenning hebben aangevraagd', legt Ockerman uit. 'In de provincie zijn er momenteel maar drie erkende dierenasielen: het Vogelopvangcentrum in Malderen, Dieren in Nood in Werchter en Dierenbescherming Aarschot. De andere zeven kunnen ook een toelage krijgen op voorwaarde dat ze het geld gebruiken om de nodige infrastructuurwerken uit te voeren om erkend te worden.'

Dierenpopulatie beheersen

De provincie wil niet alleen de samenwerking tussen de asielen onderling, maar ook met de politiediensten en de gemeenten verbeteren. Er wordt eveneens gedacht aan sensibilisatiecampagnes. Ockerman: 'Het is belangrijk dat asielen de dierenpopulatie mee helpen beheren en beheersen. Je lost het teveel aan katten niet op door verstoten katten alleen maar op te nemen. Dat zou gepaard moeten gaan met een sterilisatieprogramma. We plannen ook een preventiecampagne in scholen om kinderen in te prenten dat dieren verwaarlozen of dumpen onaanvaardbaar is. Hopelijk overtuigen we hun ouders ook', besluit Ockerman.

Flor Stein

ASIELCENTRA IN VLAAMS-BRABANT

Volgende tien dierenasielen in Vlaams-Brabant kunnen - mits zij voldoen aan de voorwaarden in het reglement - een beroep doen op de provinciale subsidie:

- Vetas** Leuvensesteenweg 566, 1930 Zaventem. Tel. 02-306 04 92
- Vogelopvangcentrum** Boecksheide 51, 1840 Malderen. Tel. 052-33 64 10
- Dieren in Nood** Olifant 14, 3118 Werchter. Tel. 016-53 47 07
- Dierenbescherming** Langdorpsesteenweg 95, 3200 Aarschot. Tel. 016-56 97 53
- Dierenasiel** Viaductstraat 190, 3300 Tienen. Tel. 016-81 78 61
- Dierenbescherming Zemst** Driesstraat 113, 1982 Zemst (Elewijt). Tel. 015-61 25 73
- Sint-Hubertus** Domentstraat 32, 1790 Affligem-Essene. Tel. 02-452 29 40
- vzw Savu** Drie Egyptenbaan 12, 1755 Gooik
- Dierenbescherming Pajottenland** Bergstraat 27, 1570 Galmaarden
- vzw Het Brabants Poezenhof** Vandepuutgang 17, 3300 Tienen. Tel. 0476-40 75 70

INFO Provincie Vlaams-Brabant • Dienst Welzijn
Sarah Boon • Tel. 016-26 73 20 • Fax 016- 26 73 01
E-mail: sboon@vl-brabant.be

RESTAURANDT

Lenniks wijnhuis gelauwerd

De Lennikse wijnhandel Huis Vossen is gevestigd in een opvallend mooi pand, waar al sinds 1860 wijn over de toonbank gaat. Het bekende wijntijdschrift Decanter bedenkt de zaak nu met de prijs voor het Beste Belgische Traditionele Wijnbedrijf.

Het zag er even somber uit toen Emmanuel Vossen in 1990 problemen kreeg met zijn gezondheid. Hij behoorde tot de derde generatie die het bedrijf uitbaatte, maar niemand van de nieuwe generatie wilde de fakkel overnemen. Toen diende dorpsgenoot Kris Couvent zich aan, die hier al als jobstudent kwam bottelen en etiketteren. Hij volgde een hotelopleiding, liep stage bij een andere wijnhandel, studeerde in Bordeaux om een diploma degustatie te halen... en sinds 1997 is hij de baas in deze historische wijnhandel.

Herbergsfeer

Het huis verdient een beschrijving. Als u op de Grote Markt van Lennik staat, ziet u het links vooraan liggen in de Algoetstraat die naar Brussel leidt. Het is een voornaam ogend provinciaal huis met twee geleide perelaars van de variëteit Beurrée d'Artenpont tegen de voorgevel. Van meet af aan, sinds 1745, hadden ze hier met drank van doen, want het huis was toen een pachthof met herberg. Binnen hangt nog altijd de sfeer van een herberg; de sierlijke tapkast, de houten lambriering en de oude tegelvloer zijn daar zeker niet vreemd aan. Vroeger was

rechts de woonkamer van Emmanuel Vossen, maar sinds Kris Couvent het heft in handen heeft, is meer ruimte nodig voor de wijnhandel. Die loopt nu door tot achter in het huis, met beneden ook nog een indrukwekkende wijnkelder.

Keus genoeg

Couvent is 33 jaar en hoort tot het moderne managertype, wat het bedrijf geen windeieren legt. 'Toen ik hier kwam, werden er 200.000 flessen per jaar verkocht, nu zijn het er 2.300.000.' Daar moet natuurlijk hard voor gewerkt worden. De verkoop laat Couvent voornamelijk aan zijn medewerkers over.

'Toen ik hier kwam, werden er 200.000 flessen per jaar verkocht, nu zijn het er 2.300.000'

'Ik houd me alleen nog bezig met aankopen. Maandag vertrek ik voor drie weken naar Australië en daarna is het drie weken Zuid-Afrika. Ja, de niet-Europese wijnen vertegenwoordigen 40% van onze omzet, dus je moet wel.' Hij vertrouwt ons toe dat zijn eigen voorkeur nog steeds naar Franse wijnen uitgaat. 'Veel wijn wordt tegenwoordig gedronken door mensen die niet zo thuis zijn in wijn, die een makkelijke en zachte wijn willen en aan wie de complexiteit van een goede Franse wijn niet is besteed.'

Van die goede wijn is hier veel in huis. Emmanuel Vossen kreeg zijn opleiding indertijd bij het huis Moueix in Bor-

deaux, waarmee nog steeds wordt samengewerkt. Daarnaast zijn er nauwe banden met befaamde wijnhuizen als Mommessin voor bourgogne, Paul Jaboulet Aîné voor Côtes du Rhône, Hugel voor Elzasser, enzovoort. Maar wees niet bang, in eenvoudige wijnen is ook keus genoeg, van tafelwijnen tot een nieuwe en dus voordelige bourgogne-appellatie als Maranges. Dit jaar wordt Huis Vossen door het wijntijdschrift Decanter onderscheiden met de prijs voor het Beste Belgische Traditionele Wijnbedrijf. Een hele eer, en die is welverdiend.

Lenniks Poireke

Een tijdje geleden is er een grote jeneverfabrikant in Hasselt failliet gegaan. Misschien zal daardoor het accent van de jeneverstokerij weer meer naar Vlaanderen worden verlegd, toch het echte land van herkomst van de jenever. Couvent, die al jenever en ook verscheidene andere distillaten onder eigen etiket verkoopt, heeft speciale plannen met jenever. 'We willen die gaan veredelen, dat wil zeggen laten verouderen op vaten.' Hij geeft toe dat het maar een nevenactiviteit is, net als de ontwikkeling van het Lenniks Poireke, dat in oktober 1995 werd gelanceerd en dat verwijst naar de twee beschermde perelaars aan de voorgevel. Dit drankje, waarmee ook pralines worden gevuld, werd overigens een onverwacht succes.

GVS

Huis Vossen, Alfred Algoetstraat 2b,
1750 Lennik, tel. 02-532 42 20.

Gesloten op zondag, maandag en dinsdag.

Verzet tegen megacomplex op Sterrebeekse hippodroom

'De omgeving kan zo'n gigantisch project niet aan'

De plannen om een deel van de hippodroom in Sterrebeek om te bouwen tot een reusachtig sport- en recreatiecentrum vallen niet bij iedereen in goede aarde. De vzw Sterrebeek 2000 en haar sympathisanten vrezen dat het complex het waardevolle landbouwgebied rond de renbaan zal schaden en tot onaanvaardbare verkeersdrukke voor de buurtbewoners zal leiden. Daarom voeren ze actie om de wijde omgeving rond de hippodroom te laten beschermen.

De hippodroom van Sterrebeek heeft ooit betere tijden gekend. Er worden tegenwoordig nog maar weinig paardenrennen gehouden, en de renbaan ligt er nogal verwaarloosd bij. Een immobiliënkantoor heeft nu plannen om op de in onbruik geraakte grote galoprenbaan een sport- en recreatiecomplex van maar liefst 17 ha neer te poten, met alles erop en eraan. Of wat dacht u van 10 bioscoopzalen, 15 tennispleinen, 24 bowlingbanen, squashzalen, zwembaden, talrijke winkels, bars, restaurants en als klap op de vuurpijl een skipiste met echte sneeuw? Voor sommigen lijkt dat het paradijs, maar de actievoerders zijn vooral beducht voor de nadelige neveneffecten van zo'n megacomplex.

Complete overrompeling

'De projectleiders verwachten zo'n 10.000 bezoekers en 1.000 auto's per dag,' legt voorzitter Luc Caluwaerts van Sterrebeek 2000 uit. 'Dat brengt uiteraard de nodige overlast voor de omgeving met zich mee.' Sterrebeek 2000 maakt zich vooral zorgen om het milieu. 'Denk alleen al maar aan de hoeveelheid afvalwater die een skipiste met echte sneeuw produceert. Waar gaan ze dat allemaal laten? We vrezen dat het complex de hele waterhuishouding in de buurt zal

schaden.' Een tweede probleem is de verkeersdrukke die een project van zo'n omvang meebrengt, want die 10.000 bezoekers moeten uiteraard ter plaatse geraken. Dat aspect heeft ook de aandacht getrokken van het ACW Wezembeek-Oppem, een vereniging die ijvert voor de verkeersveiligheid in haar buurt en die zich dan ook aansluit bij de acties van Sterrebeek 2000. Bestuurslid Rudi De Coster vreest voor een complete overrompeling op vrije dagen, tot in de dorpskernen toe. Hij stipt ook aan dat het gebied rond de renbaan helemaal niet voorzien is op zoveel verkeer. Er komen nu vooral fietsers, waaronder veel scholieren, waarvoor de bijkomende verkeersdrukke een extra gevaar zal opleveren. 'Om het geplande complex voor zoveel mensen bereikbaar te maken, zullen trouwens extra wegen moeten

'We willen best sport- en ontspanningsmogelijkheden voor de lokale bevolking, maar zonder dat we daarom half Brussel over de vloer krijgen'

worden aangelegd die dwars door een waardevol landbouwgebied snijden,' voegt Luc Caluwaerts daaraan toe.

Beperkingen door bescherming

De actievoerders hebben aan Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden Van Grembergen gevraagd om het gebied rond de renbaan te klasseren als landschap. 'Zo'n bescherming zou het project veel striktere randvoorwaarden opleggen dan nu het geval is,' zegt Luc Caluwaerts. De minister is echter niet op dat verzoek ingegaan omdat het domein volgens hem niet meer intact is en omdat het landschap niet echt waardevol genoeg is om te beschermen! Toch hebben de actievoerders nog hoop, want de

FOTO: PATRIJK DE SPIEGELAERE

minister onderzoekt nu of de hippodroom zelf als monument geklasseerd kan worden. Sterrebeek 2000 en haar medestanders zijn aangenaam verrast door deze wending, want zo'n klassering zou nog grotere beperkingen opleggen aan een projectontwikkelaar.

Minder grootschalig

Een officieel voorstel voor de nieuwe bestemming van de renbaan hebben de eigenaars tot op heden nog niet ingediend. De actievoerders wachten daarom af tot de bouw- en milieuvergunningaanvragen uithangen. 'Dan kunnen we pas formeel bezwaar aantekenen, eerst bij de provincie en later eventueel bij de minister,' luidt het. Dat betekent niet dat Sterrebeek 2000 van geen enkel plan wil weten. 'Het zou jammer zijn als de hippodroom helemaal verloedert, maar we moeten de alternatieven binnen de perken houden,' verduidelijkt Luc Caluwaerts. 'Het is vooral de grote schaal van dit project waar we tegen zijn. We willen best sport- en ontspanningsmogelijkheden voor de lokale bevolking, maar zonder dat we daarom half Brussel over de vloer krijgen. Dat kan onze streek niet aan.'

Ines Minten

DE BEGANKENIS VAN DIEGEM

IN HET JAAR 251 WORDT DE ROMEIN CORNELIUS PAUS. KEIZER GALLUS HERVAT DE VERVOLGING VAN DE CHRISTENEN EN LAAT DE PAUS VERBANNEN. ALS CORNELIUS WAT LATER WORDT BESCHULDIGD VAN MAJESTEITSSCHENNIS, ROEPT DE KEIZER HEM TER VERANTWOORDING TERUG NAAR ROME. DE AANVOERDER VAN HET ARRESTATIEPELTON, WIENS VROUW AL JARENLANG VERLAMD IS, MAAKT VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK OM EERST MET CORNELIUS NAAR ZIJN HUIS TE GAAN.

AL 15 JAAR, HEER IS MIJN VROUW VERLAMD; NIEMAND KAN HAAR GENEZEN, MAAR U KUNT DAT MISSCHIEN WEL? ... WIJ HOREN ZO'N BIJZONDERE DINGEN OVER DE CHRISTENEN!

CORNELIUS IS DE AANVOERDER TER WILLE, AAN HET ZIEKBED VAN DE VROUW VERZINKT HIJ IN GEBED EN NODIGT HAAR DAN UIT TE LOPEN.

EEN WONDER! ONGELOFE-LIJK!

30

HEER, ALS DE CHRISTENEN TOT ZULKE DINGEN IN STAAT ZIJN, DOOP MIJ DAN A.U.B.!

HAAR MAN EN DE VERBOUWERE SOLDATEN VOLGEN HAAR VOORBEELD.

ALS DE KEIZER DAT VERNEEMT, LAAT HIJ DE HELE GROEP GEVANGEN NEMEN EN DWINGT HEN EEN OFFER TE BRENGEN AAN MARS.

WEL? KOMT ER NOG WAT VAN!

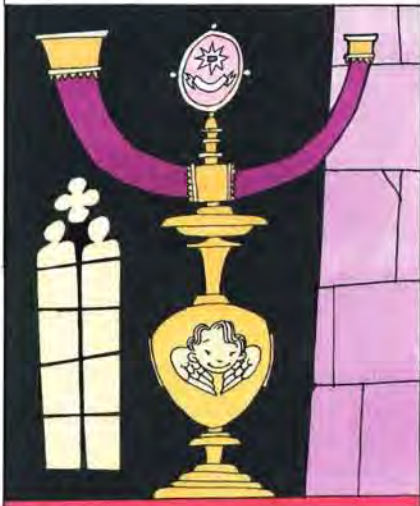

OMDAT ZIJ WEIGEREN, WORDEN ZIJ ZELF AAN MARS GEOFFERD EN ONTHOOFD.

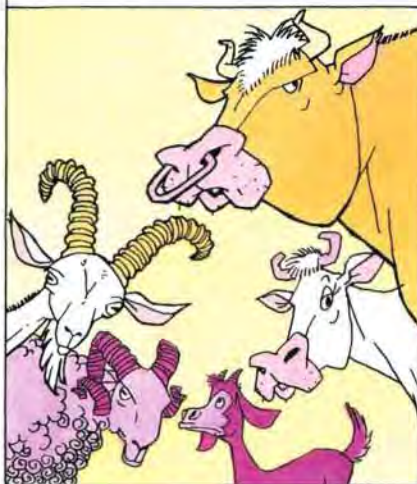

IN 875 WORDT KAREL DE KALE TOT KEIZER GEKROOND EN PAUS JOHANNES VIII SCHENKT HEM BIJ DIE GELEGENHEID EEN DEEL VAN CORNELIUS' GEBEENTE EN DIENS DRINKHOORN. VIA DE KEIZER BELANDEN DE RELIEKEN BIJ DE BENEDICTIJNEN VAN INDA, HET LATERE KORNELIMÜNSTER.

VAN HIERUIT VERSPREIDT DE CORNELIUSCULTUS ZICH OVER WEST-EUROPA EN KOMEN KLEINE RELIEKEN OOK BIJ ONS TERECHT O.M. IN NIJVE, RONSE EN DIEGEM.

DE DRINKHOORN EN DE LATIJNSE STAM "CORNU" IN DE NAAM CORNELIUS, HEBBEN HEM TOT PATROONHEILIGE GEMAAKT VAN HET HOORNVEE, LATER OOK VAN HET ANDERE VEE.

CORNELIUS WORDT ECHTER VOORAL AANGEROEPEN TEGEN DE STUIPEN, VALLENDE ZIEKTE EN UITERAARD TEGEN VERLAMMINGEN.

TIJDENS DE "BEGANKENIS" IN DIEGEM, GAAN DE BEDEVAARDERS 3 MAAL AL BIDDEND DE KERK ROND, ALVORENS DE MIS BIJ TE WONEN MET DE RELIKWIEVERERING.

DAN VOLGEN DE OFFERGAVEN EN DE TOETREDING TOT DE BROEDERSCHAP.

ZIEKEN VERBINDEN ZICH TOT HET BIDDEN VAN EEN NOVEEN EN KRIJGEN EEN DIEET OPGELEGD BIJ HUN THUISKOMST.

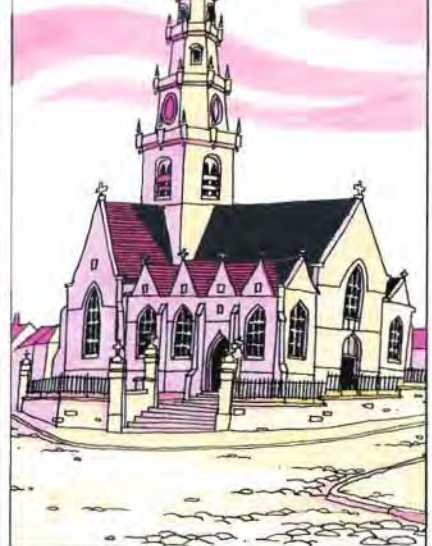
HET OFFEREN IN NATURA GEBEURDE, VNL. DOOR DE BOEKEN. ZIJ BRACHTEN KOREN MEE, MAAR OOK LEVENDE DIEREN, VOORAL KIPPEN EVENALS KONIJNEN, LAMMEN, ZWIJNTJES, SOMS ZELFS EEN KOE OF EEN PAARD. DIE WERDEN NA DE MIS PER OPBOD VERKOCHT VOOR DE PAROCHIE.

OPDAT DE BEDEVAARDERS ZICH NA HET BETREDEN VAN DE KERK VAN HUN DIEREN KONDEN ONTDOEN, ZAG DE PASTOOR ZICH IN 1775 GEENODDZAAKT EEN KIPPENHOK TEGEN DE KERK AAN TE BOUWEN.

OOK DE TORENSPITS DANKT ZIJN MERKWAARDIGE VORM AAN DE CORNELIUSCULTUS EN STELT EEN PAUSELIJKE TIARA VOOR.

TOT IN DE JAREN '60 WERDEN ER LEVENDE DIEREN MEEGEBRACHT EN VERKOCHT TIJDENS DE BEDEVAART, DIE NOG STEEDS HEELWAT VOLK TREKT OP PAASMAANDAG.

‘Ik ben alleen maar in jullie land, daarmee doe ik toch niets verkeerd?’

FOTO: PASCAL VIGNERON

Ze heeft al zoveel van de wereld gezien dat weinig haar nog kan imponeren. Maar in België wist de Filipijnse Rosalinda Maala (25) het meteen: hier wil ze een toekomst uitbouwen. Ze woont pas vijf maanden in Meise, maar spreekt toch al een aardig mondje Nederlands.

‘In Azië is het verre van gemakkelijk om aan de slag te raken en een behoorlijk leven te leiden. In mijn thuisland, de Filipijnen, heerst bijvoorbeeld massale werkloosheid. Zelfs een indrukwekkend diploma is nog lang geen garantie voor een goede baan. En als je toch een behoorlijke job vindt, dan wordt die niet navenant verloond. Ook de politieke situatie laat op de Filipijnen te wensen over. Corruptie is er schering en inslag. Omwille van de beroerde economische en politieke toestand heb ik besloten om mijn geluk dan maar elders te gaan beproeven. Ik heb veel gereisd. Ik ben onder meer een tijdje in Hong Kong geweest en heb daar kennis gemaakt met het communistische systeem. Je bent er niet vrij om te doen en te laten wat je wil en dat zag ik echt niet zitten.

Na een teleurstellend bezoek aan Singapore besliste ik uiteindelijk om mijn heil te zoeken in Europa. Ik heb in Nederland als ‘nanny’ gewerkt en dat beviel me wel. Ik raakte daar bevriend met de eigenaar van het bedrijf in Meise waar ik nu werk en hij wil mij helpen om in Europa vaste voet aan de grond te krijgen. Momenteel zijn we volop bezig met het inwinnen van informatie en zoeken we naar een sluitende procedure opdat ik hier kan blijven wonen. De meest voor de hand liggende manier is natuurlijk trouwen, maar dat is niet meteen mijn bedoeling.’

Wat drijft racisten?

‘Ik woon ondertussen vijf maanden in België, en het bevalt mij best in Meise, ook al heb ik al zoveel moois gezien in de wereld. Het is hier rustig, er is niet te veel lawaai en ik woon in een buurt met aangename mensen. Mijn eerste indruk van België was trouwens dat de bevolking hier heel vriendelijk is, net zoals in Nederland eigenlijk. Natuurlijk zijn er uitzonderingen. Zo werd een vriend van mij onlangs geconfronteerd met een staaltje onversneden racisme. Maar zelf heb ik dat gelukkig nog nooit ervaren. Op een dag stapt hij een bar in de buurt van Meise binnen en bestelt een biertje. De barman antwoordt: ‘Ik heb geen bier’. Puur uit racisme! Ik vind het erg dat zoiets gebeurt. Gelukkig is het mij nog nooit overkomen. Ik begrijp niet wat racisten drijft. We zijn toch allemaal mensen! Ik ben hier alleen maar in jullie land, daarmee doe ik toch niets verkeerd?’

Een moeilijke taal

‘Veel van mijn kennissen hier hebben internationale ‘roots’. Dat is eerder toevallig zo gegroeid, omdat ik Nederlandse les volg in het Audiovisueel Centrum in Meise. De cursisten komen goed met elkaar overeen en er heerst een aangename sfeer. Ik vind het belangrijk om Nederlands te leren, temeer omdat ik elke kans wil grijpen om hier te

blijven wonen. Er zijn wel veel mensen die een mondje Engels spreken, maar volgens mij hoor je de taal te kennen van het land waar je je vestigt. Ik volg nu vier ochtenden per week Nederlandse les en omdat ik een tijdje in Nederland heb gewoond en ook regelmatig naar Nederlandstalige televisieprogramma’s kijk, kan ik mij toch al aardig uit de slag trekken. Dat neemt niet weg dat ik Nederlands een moei-

‘De meest voor de hand liggende manier om hier te kunnen blijven, is natuurlijk trouwen, maar dat is niet meteen mijn bedoeling’

lijke taal vind om te leren. Frans zou ik ook graag kennen, maar daar wacht ik liever nog even mee om te vermijden dat ik alles door elkaar ga halen. Binnenkort komt er nog een Filipijnse cursiste naar de lessen Nederlands in Meise. Daar kijk ik wel een beetje naar uit, want het verbaast mij dat ik hier nog niemand van mijn landgenoten heb ontmoet; doorgaans kom je Filipino’s overal tegen. Maar echt missen doe ik mijn thuisland niet, behalve dan mijn familie die er woont.’

Rosalinda Maala

Festen Fuß fassen in Belgien

Nach ihrem Aufenthalt in u.a. Hongkong, Singapur und den Niederlanden wusste es die Philippinin Rosalinda Maala (25) sofort: in Belgien möchte sie ihre Zukunft aufbauen. ‘Momentan sind wir vollauf damit beschäftigt, Informationen einzuholen, und suchen nach einem abschließenden Verfahren, so dass ich hier wohnen bleiben kann. Die sich am ehesten anbietende Möglichkeit ist natürlich eine Heirat, aber das habe ich noch nicht vor’, sagt Rosalinda. Sie besucht einen Niederländisch-Kursus im Audiovisuellen Zentrum in Meise: ‘Ich finde es wichtig, Niederländisch zu lernen, umso mehr als ich jede Chance ergreifen möchte, um hier weiterhin leben zu können.’